Nr 29
15e JAARGANG
10 F. IN NEDERLAND 75 Ct

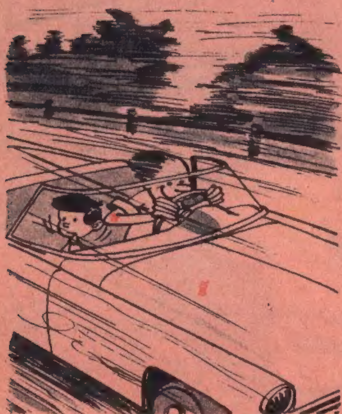

KUIFJE

HET WEEKBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR

HIJ WAS RAZEND TOEN IK HEM ZEI DAT HIJ TE TRAAG WERKTE...

WIJ REIZEN OM TE LEREN!

« Wij reizen om te leren en hebben als wij keren ook meer verstand... »

Je kent dit lied, je hebt het op school geleerd en misschien heb je ook al wel eens even nagedacht over de betekenis van deze woorden die nochtans zo eenvoudig schijnen.

Ik heb er aan gedacht toen ik een gesprek hoorde tussen twee schoolmakkers, jongens van een jaar of dertien-veertien. De ene was vorig jaar per auto aan de voet van de Pyreneeën geweest, de andere tot in Rome, de eeuwige stad. En weet je wat zij op hun verre reis hadden gezien? Helemaal niets of bijna niets... Ze wisten niets te vertellen over de mooie steden, de monumenten of het natuurschoon. Zij roemden alleen de handigheid van papa als chauffeur en de kracht van de motor...

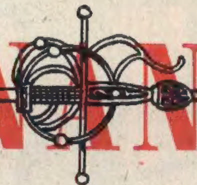
— Denk eens aan! riep de ene We reden iedere dag ten minste 700 km tegen een gemiddelde snelheid van 90 km per uur!

Ik voeg er geen zedelesjes aan toe. Trek zelf de conclusie. Een goede raad : reis om je te vermaken en reis om te leren. Tracht, zelfs als je ver gaat, onderweg toch « iets » te zien!

Kuifje

D'ARTAGNAN

DE historici menen dat hij in het jaar 1620 werd geboren in het kasteel Castelmore, te Lupiac in Frankrijk. Zijn vader was een eerder bescheiden edelman uit Gascogne, Bertrand de Batz-Castelmore. Zijn moeder stamde uit de familie Montesquiou-Fézensac d'Artagnan. Charles de Batz, de jongen waarover het hier gaat en die dus waarschijnlijk in 1620 geboren werd, nam de naam van zijn moeder aan om zich te onderscheiden van zijn twee broers die evenals hij musketier waren. Dank zij de schone letteren werd hij beroemd. Maar, er is wel enig verschil tussen de romanheld d'Artagnan en de echte Charles de Batz-d'Artagnan...

EEN DEGEN EN AMBITIE

Charles trok naar Parijs toen hij twintig jaar oud was met als enig bezit zijn degen en een grote ambitie. Sedert koning Hendrik IV over Frankrijk regeerde stonden de Gascogners aan het Hof op een goed blaadje. De jongeman had trouwens een introductiebrief bij voor mijnheer de Tréville, een Béarnees die kapitein was van het eliteregiment: de Musketiers van de Koning. D'Artagnan werd ingelijfd in het garderegiment in de compagnie van de schoonbroer van kapitein de Tréville. Het is weinig waarschijnlijk dat de jonge held lang heeft kunnen genieten van de vriendschap van Athos (zijn ware naam was Armand Peyroton de Sillègue d'Athos d'Auteville!), want deze dappere musketier stierf in een duel op 20 december 1643. Alexander Dumas laat hem sterven in zijn roman « Twintig jaar later » in het jaar 1672... De ware d'Artagnan heeft ongetwijfeld Porthos gekend (zijn ware naam was Isaac de Portau) en Aramis (Henri d'Aramitz), die vijftien jaar lang bij de Grijze Musketiers diende. Porthos en Aramis waren slechts enkele jaren ouder dan de held uit Gascogne.

DE VUURDOOP

Volgens Alexander Dumas, nam d'Artagnan deel aan de beroemd gebleven belegering van La Rochelle. Dit is totaal onmogelijk want op dit tijdstip was de ware Charles de Batz nog maar zeven jaar! D'Artagnan kreeg zijn vuurdoop in 1640 bij het beleg van Arras. Aan het hoofd van het garderegiment drong hij eerst de stad binnen.

Alexander Dumas vertelt ons tot in de geringste details de vele schermutselingen die d'Artagnan had met Richelieu en diens duistere intriges. Gelukkig heeft Dumas nooit gezegd dat hij de geschiedenis van Frankrijk schreef! Richelieu immers stierf in het jaar 1642 en de ware d'Artagnan werd pas bij de musketiers ingelijfd in het jaar 1644.

EEN SCHITTERENDE CARRIERE

De Gascogner was bij iedere veldslag en steeds gedroeg hij zich dapper. In 1661 werd hij tot luitenant benoemd. Tussen twee gevechten in huwde hij en de huwelijksplechtigheid vond plaats in het Louvre. Lodewijk XIV van Frankrijk en Mazarin, de eerste minister, ondertekenden het contract. Je ziet, de jongeman uit Gascogne had zijn weg gemaakt! Hij werd rijk, kreeg de titel van graaf, had een mooi huis met drie verdiepingen, raspaarden, koetsen en wat weet ik meer. Hij kreeg van Lodewijk XIV een heleboel titels en op 15 april 1672 werd hij veldmaarschalk.

HET EINDE VAN EEN HELD

Het jaar nadien marcheerde het Franse leger naar Maastricht toe. Op 24 juni werd het sein tot de aanval gegeven. Aan het hoofd van zijn manschappen reed de drie en vijftigjarige maarschalk d'Artagnan. De Fransen werden terug geslagen. D'Artagnan, alhoewel hij niet meer in actieve dienst hoefde te zijn, verzamelde zijn manschappen en gaf het bevel tot de aanval. Het was een zeer bloedige strijd en die avond bleven er 130 musketiers van de 250 op het slagveld achter. Tussen hen ook de maarschalk... Hij werd in de keel getroffen door een musketkogel. Vier musketiers vonden de dood toen zij trachtten het lichaam van hun maarschalk terug naar het eigen kamp te brengen. Op het graf van de beroemde musketier schreef de dichter Julien de Saint-Blaise : « D'Artagnan et la gloire ont le même cercueil... » (D'Artagnan en de glorie hebben dezelfde doodkist).

CLIFTON

Kolonel Clifton heeft de kamer gevonden waarin de kidnappers van Pincher Barne

IN NEW YORK

door
Raymond Macherot

...ch schuil houden. Hij wacht geduldig op de gelegenheid om hen gevangen te nemen...

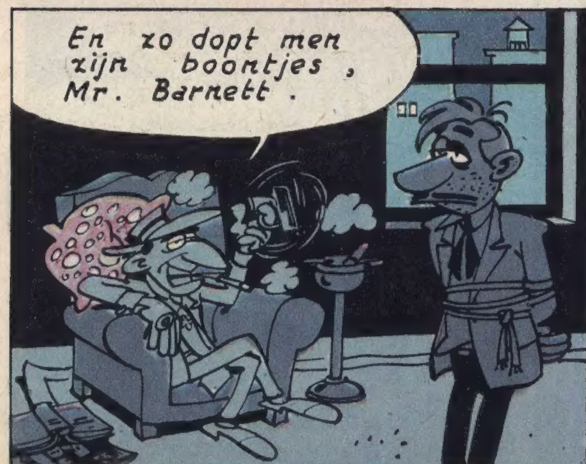

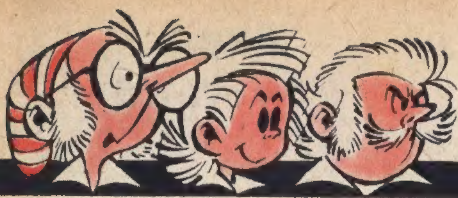

(Wordt voortgezet.)

VERDWENEN in

EEN AVONTUUR VAN SCHEEPSMAAT

Rol en zijn vrienden zeilen naar Tohacoco, het h

TOHACOCO

Door Mittéï

OL EN DROOGSTOPPEL

... een vreselijk monster dat schepen verslindt...

(Wordt voortgezet.)

DE ONBEKEN

Johan, verrast door de soepelheid en de kracht van zijn vijan

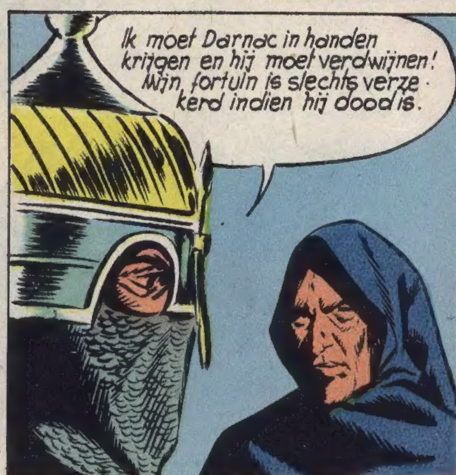

DE VIJAND

DOOR L. EN F. FUNCKEN

dt op de grond gesmakt en verliest het bewustzijn...

(Wordt voortgezet.)

ROCK DERBY IN **De POPPEN**

Rock Derby en Tim Toronto sporen

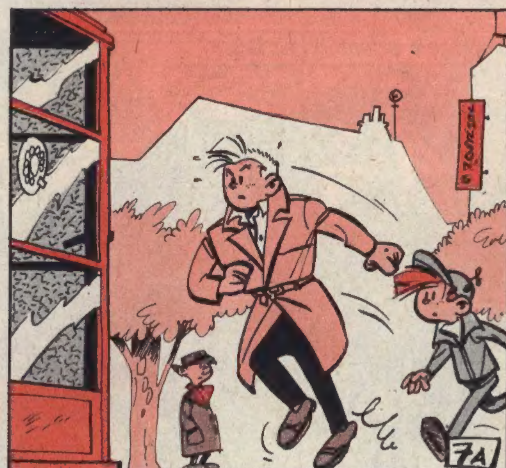

DIEVEN

...genaars op van Peruviaanse poppen...

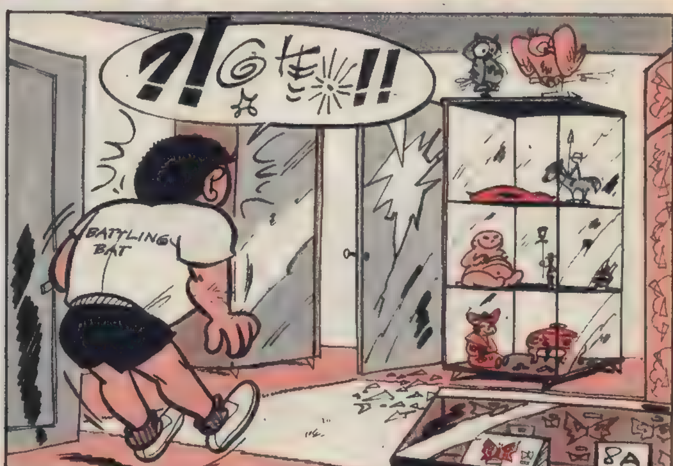

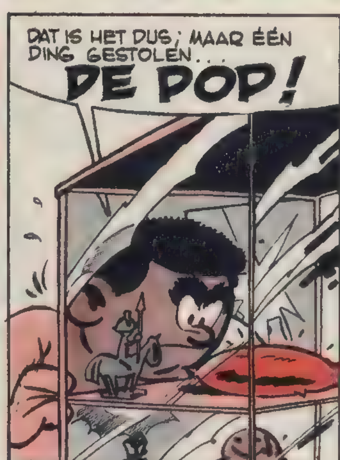

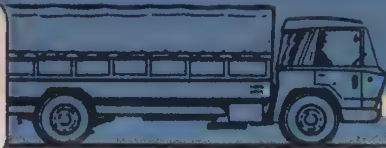

(Wordt voortgezet.)

EEN AVONTUUR VAN
MICHEL
VAILLANT

TOCHT DOO

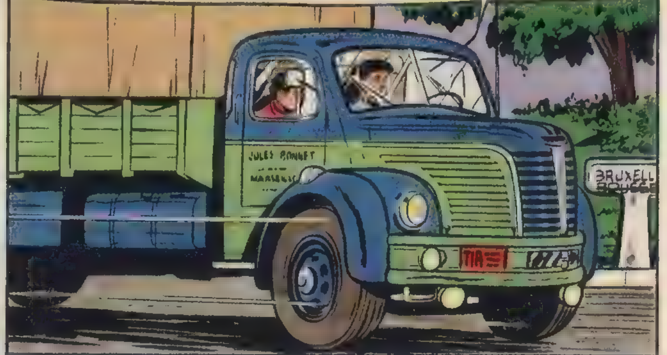
Jules en Yves moesten met een lading koopwaar naar Hollan

YVES DIE OP DIT OGENBLIK IN DE VRACHTWAGEN NAAR DE BELGISCHE GRENS TOE RIJDT, VERMOEDT NIET WELKE PLANNEN MICHEL VAILLANT MET HEM HEEFT EN NOCHTANS...

IK DENK DAT IK ME NIET ERG VRIENDELIJK GEDRAGEN HEB TEGENOVER MICHEL. IK ZOU HEM GRAAG TERUGZIEN...

DROOM JE ?

JA, IK DENK AAN MICHEL..

OVERDRIJF NIET! JE MAG TOCH NIET KLAGEN. ER IS ZOVEEL WERK...

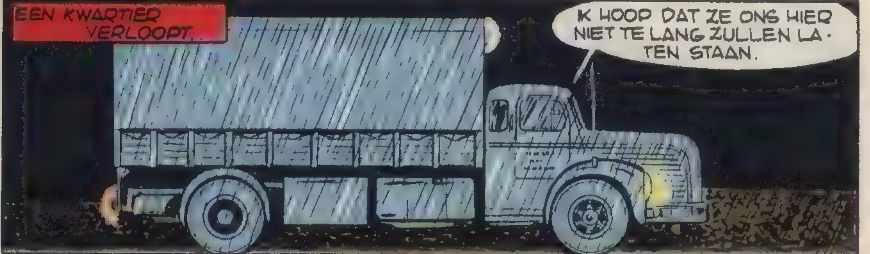
JA, VEEL WERK MAAR EEN ZONDERLING WERK. HET LIJKT WEL EEN ECHTE WARBOEL. IK KEN MIJN STIEL, DAT WEET JE TROUWENS MAAR IK HEB ME NOOIT ZO OPMIJN ONGEMAK GEVOELD ALS THANS.

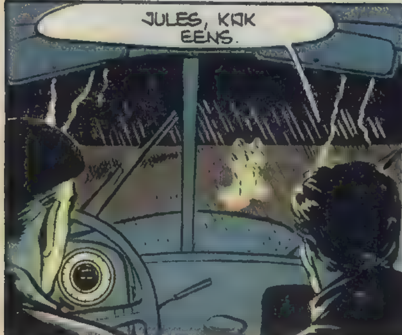

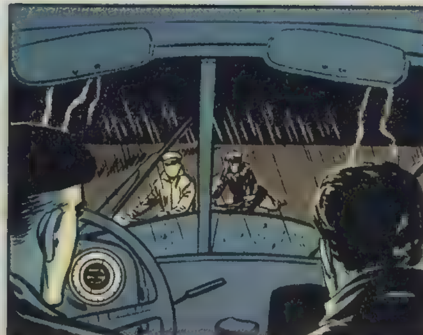
EN RIJDT OVER DE MOERDIJK BRUG...

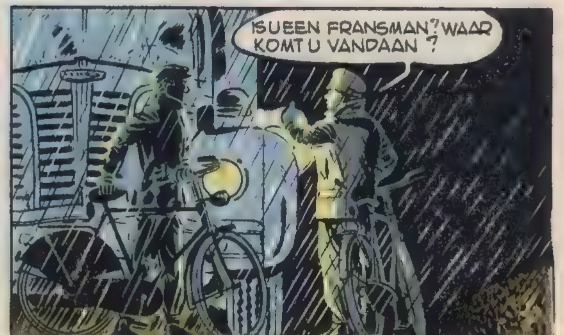
HET REGENT PIJPESTELEN..

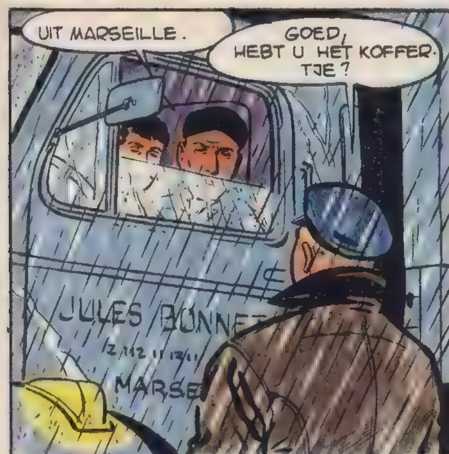

R DE NACHT

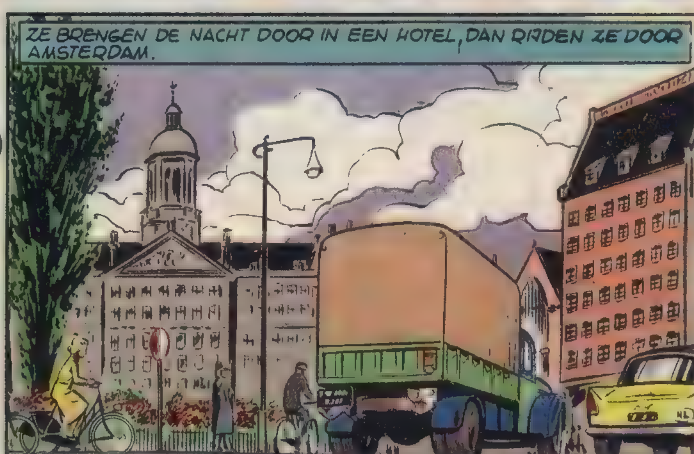
Jules is ongerust. Het werk dat hem wordt opgedragen bevalt hem niet meer..

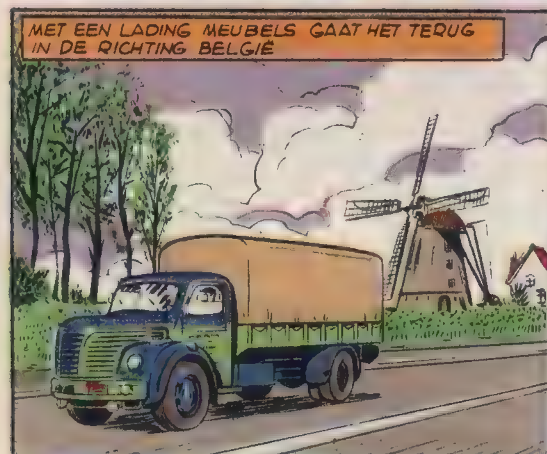

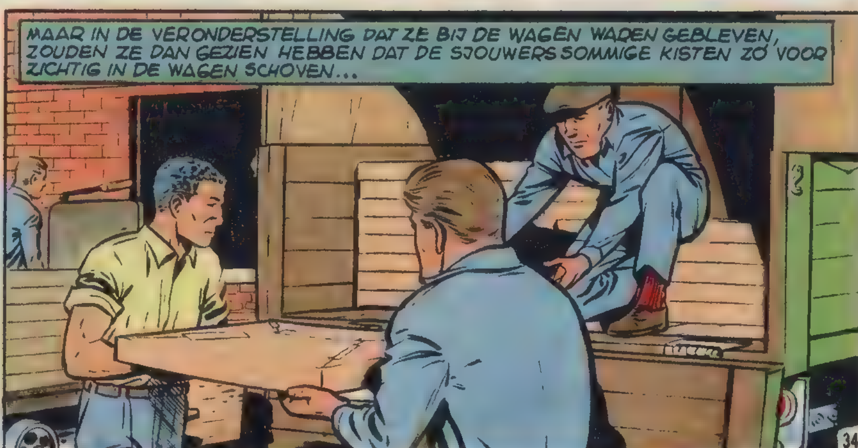

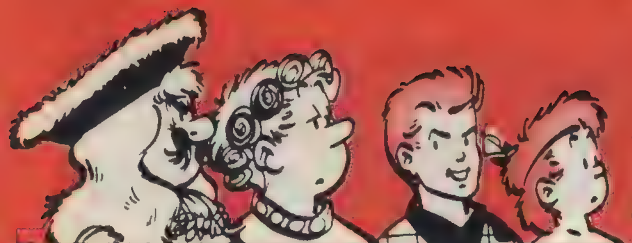

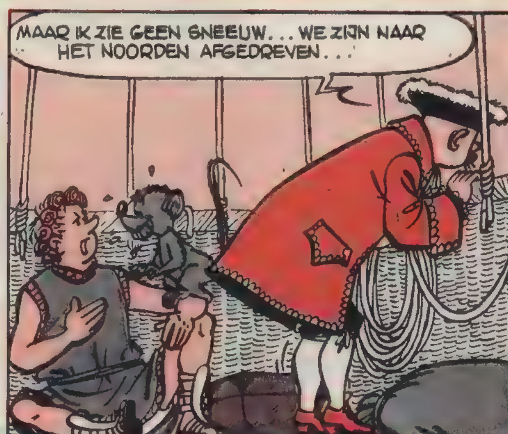
(Wordt voortgezet.)

ALBUM VAN JEAN GRATON : « DE GROTE MATCH »

CHICK BILL en zijn vrienden in :

RATTEN

BRRR... HET IS HIER NIET WARM! HET WORDT LANGSOM KOUDER VIND IK...
FLAP!
FLAP!

MAAR IK ZIE GEEN SNEEUW... WE ZIJN NAAR HET NOORDEN AFGEDREVEN...

ZEG, LUISTER JE ?

QZQCNM? IDH ID HDSR, BGDE?
?

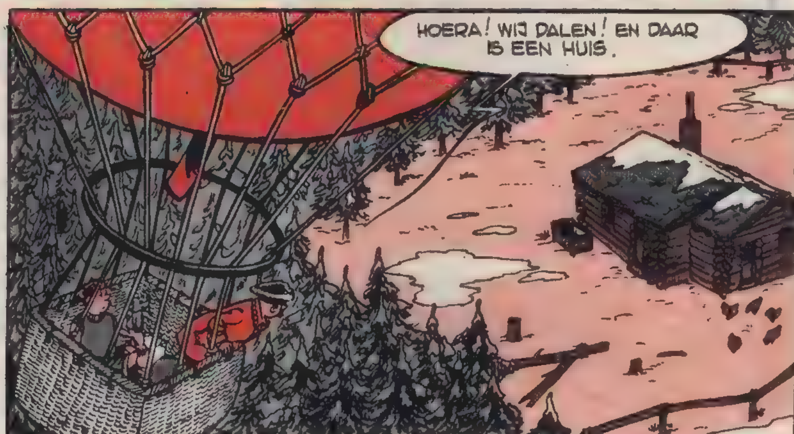

HO, IK WOU ZEGGEN" PARDON? ZEI JE IETS, CHEF?...
WELKE TAAL SPREEK JIJ NU? BEN JIJ MISSCHIEN EEN PATAGONIËR ?

NEEN, IK SPREEK RATTEN. TAAL! RATJETOE LEER DE ME ZIJN TAAL EN...

MIJNHEER ORDINN, NOG ÉÉN WOORD EN MIJN VOET ZAL JE LEREN HOE JE JE BELEEFD MOET UITDRUKKEN, BEGREPEN?

GOED, GOED. INDIEN JIJ JE KULTUUR NIET WIL UITBREIDEN ... HET IS TOCH ALTIJD GOED EEN TWEEDE TAAL TE KENNEN, CHEF!
AZQAZZQ!

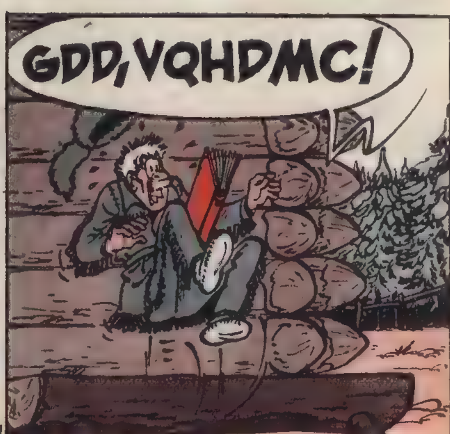

MAAR ?

HOERA! WIJ DALEN! EN DAAR IS EEN HUIS.

JA, INDERDAAD, EEN HUIS, MAAR HET IS BEWOOND DOOR JIM DE WREKER, EEN TRAPPER DIE VAN GEEN KLEINTJE VERVAARD IS.

"DE BLOEDDORSTIGE MARSMANNEN KWAMEN NEER MET HUN VLIEGTUIGEN. ZIJ WAREN ZEER EIGENAARDIG GEKLEED"

"HUN CHEF WAS EEN AFSCHUWELIJK MONSTER. IN EEN GUTTURALE TAAL SCHREEUWDE HIJ EEN BEVEL..."
21

GDD, VQHDMC!

VERGIF!

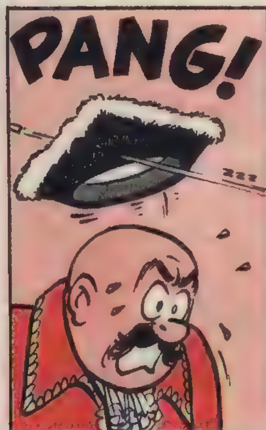
Dog Bull, Kid Ordinn en een rat doen tegen wil en dank een lange luchtreis...

door TIBET - Scenario : GREG

(Wordt voortgezet.)

DE NIEUWE AVONTUREN VAN

HOEMPA-PA: "GEHEIME OPDRACHT"

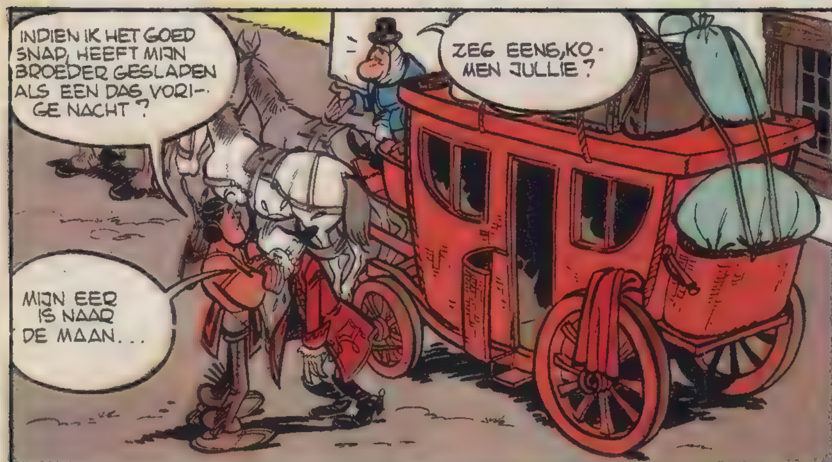
TEKENINGEN: Al. UDERZO TEKST: R. GOSCINNY

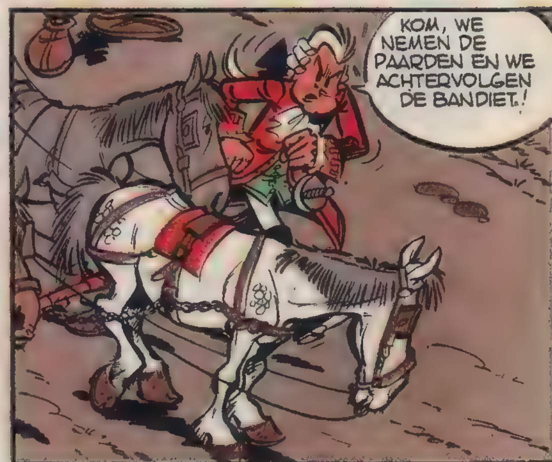
Hoempa-Pa en Hubert Van Bladerdeeg moeten een geheime boodschap van de koning naar de Nieuwe Wereld dragen. Die boodschap wordt echter gestolen door een onbekende bandiet...

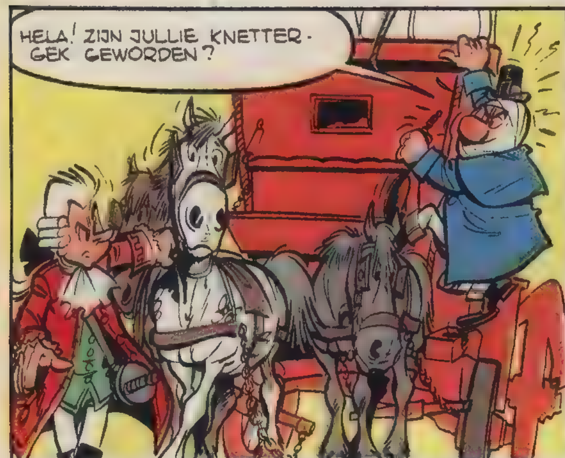

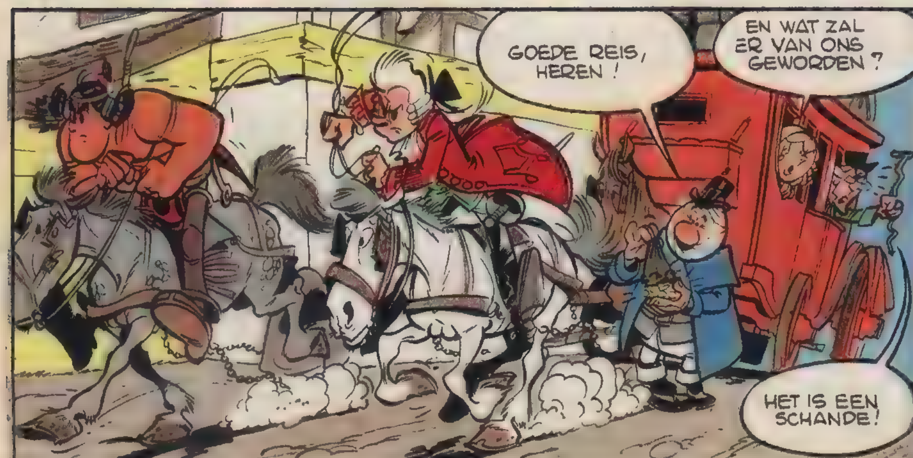

(Wordt voortgezet.)

DE FIAT G-91

SEDERT het einde van de tweede wereldoorlog moeten de stijg- en landingsbanen voor de gevechtsvliegtuigen steeds langer gemaakt worden. Bijna alle landen van Europa hebben grote betonnen vliegvelden. Het aanleggen van die vliegvelden kost niet alleen zeer veel, ze zijn ook zichtbaar van op grote afstand. In geval van gewapend conflict is dit vanzelfsprekend een nadeel.

De Nato heeft een prijsvraag uitgeschreven voor de creatie van een licht jachttoestel dat geen lange betonnen stijg- of landingsbanen nodig heeft en dat zeer gemakkelijk kan ingezet worden bij de infanterie. Het is aldus dat de FIAT G-91 geboren werd. Zijn silhouet is je wellicht niet onbekend. Herken je er de beroemde Amerikaanse « Sabre » in, maar dan verkleind ?

De G-91 werd reeds verscheidene keren getest en is werkelijk een degelijk jachttoestel. De G-91-toestellen, die je hier ziet, krijgen hun brandstof. Ze zijn beschilderd met een camouflageverf. Ze dragen het insigne van de Italiaanse militaire luchtmacht : groen, wit en rood. Op het staartvlak ziet men het blauw en wit schild van de Nato.

ZWEEFVLIEGEN

Een sierlijk zweefvliegtuig dat zacht glijdt op de vleugels van de wind.

Een Belgisch zweefvliegtuig, de Ka 2 Sabena, vliegt over de bergen van Engandin in Zwitserland.

OP DE VLEUGELS VAN DE WIND...

KEN je zweefvliegers? Heb je reeds met je neus in de lucht staan kijken naar de sierlijke arabesken van kleine lichte vliegtuigen die zweven op de vleugels van de wind? Indien je vrienden hebt die de moeilijke kunst van het zweefvliegen beoefenen, dan weet je dat zij zeer sportieve kerels zijn die met elkaar in een vakjargon praten waar een gewoon mens niet bij kan. Zij hebben het steeds over het weer, de wolken, de windrichting en wat weet ik meer.

In ons land is het weer hen niet altijd gunstig gezind, maar toch wordt er bij ons veel aan zweefvliegen gedaan.

WITTE MEEUWEN OP BLAUWE GROND

De zweefvliegers kan men herkennen aan hun insignes die dezelfde zijn over heel de wereld: twee of drie witte meeuwen op blauwe grond. Twee meeuwen betekent brevet B: hij kan een zweefvliegtuig besturen in zweefvlucht. Drie meeuwen betekent dat de houder van het insigne een vlucht heeft afgelegd, tijdens dewelke hij gedurende vijf minuten vloog zonder hoogte te verliezen. Is de blauwe schijf omlijst met een zilveren kroon, betekent dit dat de zweefvlieger een brevet D op zak heeft. Hij legde een vlucht van vijf uur af, een vlucht van 50 km met en hoogtewinst van 1.000 m. Een gouden insigne (hetzelfde insigne als het zilveren, maar met een vergulde kroon) eist een vlucht van 300 km en een hoogtewinst van 3.000 m. De zweefvlieger die het gouden insigne heeft en een vrije vlucht kan afleggen van 500 km, een vlucht waarvan het doel te voren werd bepaald en die 300 km bedraagt en een hoogtewinst van 5.000 m, mag iedere maal hij slaagt in de opgave een diamant aan zijn kroon toevoegen.

Er zijn in de wereld ongeveer tweehonderd zweefvliegers die het gouden insigne en drie diamanten heben. Een van hen is een Belg, nl. Marcel Cartigny, die zich interesseerde voor zweefvliegen toen hij nog maar pas tien jaar oud was. Hij was zweefvlieger op vijftienjarige leeftijd.

DE WERELDKAMPIOENSCHAPPEN

Van 4 tot 19 juni werden te Butzweiler bij Keulen de wereldkampioenschappen 1960 voor zweefvliegen gehouden. Zweefvliegers uit vijf en twintig landen waren broederlijk verenigd om in een sportieve strijd de titel van wereldkampioen te betwisten. Het reglement van de wedstrijd is streng en wordt door al de piloten in ere gehouden. Daar waar vroeger duur- en hoogtevluchten maatgevend waren, gelden thans de driehoeksvluchten, heen- en terugvluchten en snelheidswedstrijden. Eenmaal in het jaar worden er wereldkampioenschappen gehouden voor vrije vlucht, d.w.z. vluchten zonder doel, zonder beperking, zonder tijdgrens. In de laatst gehouden wereldkampioenschappen te Leszno in Polen konden tien piloten op een dag meer dan 500 km ver zweven.

De zweefvliegtuigen worden in twee reeksen ondergebracht en iedere reeks heeft haar wereldkampioen. De eerste reeks is de z.g. Standaard-Klas voor toestellen van eenvoudige constructie, die niet veel kosten. Zij hebben geen intrekbaar landingswiel en zij hebben ook geen radioverbinding. De tweede reeks is de Open-klas. Daarin ziet men zweefvliegtuigen van diverse pluimage, experimentele toestellen en toestellen die voorzien zijn van de allerlaatste snufjes.

De huidige wereldkampioen van de Open-klas is de Duitser Gunther Haase. Hij be-

schikt over de klasse en de kunde om zijn heerschappij nog met enkele jaren te verlengen. Zijn toestel is zeer mooi en goed. De Polen Makula en Popiel zijn zeer knap. En dan is er de kampioen uit de Verenigde Staten Johnson, die de houder is van het wereld-afstandsrecord met een vlucht van 860 km. Een grote faam geniet de Britse piloot Goodhart. Wist je dat hij het catapultsysteem heeft uitgevonden om vliegtuigen van op een vliegdekschip weg te schieten?

In de Standaard-klas vinden we Adam Witek, een Pool, de Zweed Persson en de jeugdige Nederlander Toutenhoofd. Beroemd zijn eveneens de Oostenrijkers Fritz en Resch. En wat doen de Belgen? Wij hebben een zweefvlieger die in het buitenland zeer populair is. Het is Dédé Xhaet, een wolmakelaar uit Verviers. Naar men ons verteld heeft staat hij bekend om zijn goed humeur en zijn grappen. Er is Michel Doutreloux, een Sabena-piloot, zeer ernstig en knap navigator die over al de talenten beschikt die een perfect zweefvlieger moet hebben.

MEER DAN DUIZEND...

Wist je dat meer dan duizend piloten in ons land hun B brevet hebben? Ze haalden hun brevet in het nationaal centrum van zweefvliegen te St Hubert, onder de leiding van ervaren moniteurs brengen ze daar drie weken door in de gezonde buitenlucht. Ze krijgen een zeer verzorgde opleiding en het kost hen niet eens 3.000 F.!

In de schooltoestellen zijn er twee plaatsen, een voor de leerling, een voor de moniteur. Over het algemeen moet men 25 à 30 vluchten maken alvorens men het alleen mag proberen. Het zweefvliegtuig wordt op sleeptouw genomen door de Tiger Moths tot op een hoogte van ongeveer 500 m. Daar wordt het losgelaten, het is vrij en het moet nu op stijgende stromingen trachten de vlucht alleen voort te zetten.

De moniteur laat zijn leerling pas alleen opstijgen wanneer hij er zeker van is dat hij de kunde van het zweefvliegen onder de knie heeft. Dit belet echter niet dat de jonge zweefvlieger ontroerd is wanneer hij voor het eerst alleen aan boord is van zijn broos toestel en hij zelf moet trachten te vliegen en behoorlijk te landen.

TROUWE VRIENDSCHAP

De zweefvliegers gaan met elkaar kameraadschappelijk om. Ze zijn trouwe vrienden. Ze zijn eerlijk en sportief. Hun grootste genoegen is de vrije natuur, de wind en de wolken.

De jonge zweefvlieger die zijn brevet heeft gehaald te St Hubert kan toetreden tot een van de twintig clubs die in België bestaan. Daar wordt zijn opleiding voltooid en mag hij langzamerhand langer en interessanter vluchten maken. In België zijn er een honderdtal zweefvliegtuigen die van 100.000 tot 200.000 F per stuk kosten.

Men vindt bij ons zowel de Rhönlersche, een schoolvliegtuig met twee plaatsen, als de laatst nieuwe Jaskolkas en de Mucha Standard. Van deze laatste toestellen zijn er een twintigtal.

Wil je kennismaken met deze sport, wil je zweefvlieger worden — en dat wensen wij je van harte — ga dan eens kijken, vraag inlichtingen aan een van de moniteurs. Met een beetje geluk krijg je dan dadelijk je luchtdoop. Heb je eens met het zweefvliegtuig gevlogen, dan ben je er dol op en kan je er niet meer van loskomen.

N. B. — In België wordt het zweefvliegen beoefend in het Nationaal Centrum voor Zweefvliegen te Balen (Mol), St-Hubert, Temploux (Namen). Er zijn clubs te Aalst, Tienen, Gent, Diest, Deurne (Antwerpen), Brasschaat, Genk, Lissewege (Zeebrugge), Virton, Charleroi, Verviers. Je kan je opleiding krijgen te St-Hubert en in nog enkele andere clubs. Minimum leeftijd : zestien jaar. Alle verdere inlichtingen vraag je aan het secretariaat van het Nationaal Centrum, Regentlaan, 53, Brussel, of de Koninklijke Aeroclub van België, Kunstlaan, 53, Brussel, of in een van de clubs.

De moniteur Jos Vermeire en zijn leerling op het vliegveld van St-Hubert. Zij bekijken de hemel nadat ze geland zijn.

Veel jongens zijn dol op vliegen en op alles wat verband houdt met de luchtvaart. Deze jongens hier bouwen zelf kleine zweefvliegtuigen.

Klaar voor de start!

(Foto Luchtmacht.)

Het zweefvliegtuig HKS 1, een Duits toestel, haalde in 1953 het snelheidsrecord met een gemiddelde snelheid van 67,5 km per uur. Bij de landing wordt de snelheid verminderd door een kleine parachute die op het gepast ogenblik wordt uitgeworpen.

WIJ ONTDEKKEN NEPAL

PATNA, 11 u. 30 's morgens. De DC3 van de Indian Airlines staat te blakeren onder een zengende zon. Zoals iedere dag zal het vliegtuig met vertraging vertrekken omwille van de vele kisten en koffers van de Amerikaanse touristen en ook omwille van de diverse koopwaren die meegenomen moeten worden : levensmiddelen, ruw materiaal, afgewerkte voorwerpen, enz... enz... Voor dit alles zijn er talrijke tolformaliteiten te vervullen en het personeel haspelt ze traag en nonchalant af. De Nepalezen die naar hun land terugkeren staan er onverschillig bij. Af en toe moeten ze hun kinderen tot bedaren brengen. Ik bekeek die kinderen. Ze staan van onder tot boven vol puisten en korsten. Je moet weten dat de pokken in dit land een ziekte is die zeer verbreid is.

EINDELIJK stijgt het vliegtuig dan toch op boordevol passagiers en koopwaar. Een uur vlucht volstaat om de eerste bergketen van de Himalaja te overvliegen. Met een Dodge of een andere stevige en goed uitgeruste wagen zou men daarvoor vier dagen nodig hebben. Sedert twee jaar werd er tussen India en Nepal slechts één smalle weg aangelegd.

Het vliegtuig scheert eerst over de vallei van de Ganges en komt dan boven een berg bedekt met een dichte jungle. Daarin wonen panters en tijgers. Het is de Teraï, een uitgestrekt groen woud met hier en daar de zandige bedding van enkele uitgedroogde rivieren. Het vliegtuig stijgt nog. De motoren draaien nu op volle kracht en wij vliegen tussen een bergengte. Af en toe heeft men de indruk dat de vleugels van het vliegtuig langs de bergwanden schuren...

Te Katmandoe, de tempel van godin Kai.

Een oude vrouw die juwelen in plastic verkoopt. Zijzelf draagt halssnoeren, armbanden en ringen in neus en oren.

Daar is de vlieghaven van Katmandoe. We zijn in Nepal. Nepal is een lange rechthoek van duizend kilometer op ongeveer tweehonderd zeventig en ligt, op een hoogte van 1.400 m., ingesloten tussen Tibet ten noorden en India ten zuiden. Er staat een bonte menigte op het vliegveld. De aankomst van het dagelijks vliegtuig is een spektakel dat niemand wil missen. De Nepalezen lachen al hun tanden bloot... of beter wat er daar nog van overblijft. Ze zijn eerder klein, ze hebben een rond donker gelaat en spleetogen. Hun zwart glanzend haar is verborgen onder een wit linnen mutsje. De nationale klederdracht van de mannen bestaat uit een pantalon, meestal wit, vastgesnoerd aan de kuiten. Daarover fladderen de slippen van hun hemd. Heel vaak trekken ze over het hemd een jasje in Europese stijl. Die mode werd, zo heeft men me verteld, gelanceerd door de eerste minister van Nepal, toen hij terugkwam van een reis naar het Westen.

De tolformaliteiten zijn vlug in orde. Een wagen van het Snow View Hotel komt zijn gasten afhalen en zo rijden we dan naar de hoofdstad toe. Het is een aardeweg waarover wij rijden met talrijke kuilen. Het is onmogelijk die kuilen te vermijden, wij moeten al zeer goed uitkijken om de voetgangers, de dieren en de fietsers niet omver te rijden.

Het hotel met een houten balkon dat uitzicht geeft op een kleine binnenplaats vol bloemen is aangenaam en netjes. Er is een talrijk personeel dat in het wit is gekleed. De knechten, de dienaars lopen geruisloos op hun blote voeten. Ze hebben een eeuwige glimlach op de lippen. Vanuit het venster en tussen de wolken zie ik de toppen van de Everest, de Annapurna en de Daulaghiri. Hun toppen zijn ruim 8.000 m hoog.

ZIJ HOUDEN VAN DIEREN

De volgende ochtend reeds doe ik een ontdekkingstocht door de hoofdstad Katmandoe. Op de hoek van iedere straat wacht er me een verrassing. Alles is zo nieuw, zo anders. De straten, de huizen uit zwart hout, vaak versierd met smaakvol beeldhouwwerk uit hout gesneden, gekleurde standbeelden. Ik bewonder de pagoden met hun vier of vijf boven elkaar liggende daken. De Nepalezen zijn Boeddhisten, een godsdienst die hen zacht en vredelievend van aard maakt en die hen de innerlijke rust geeft. De dieren worden geëerbiedigd, men houdt er van en men ontmoet ze overal. Net als in India, is ook hier de koe een heilig dier. De koeien kuieren op hun

Marktscènes te Katmandoe. Een gek effect maken hier de paraplu's! Ze moeten de verkopers en verkoopsters tegen de zon beschermen.

dooie gemak door de straten, ze zijn meestal graatmager, horen niemand en gappen af en toe wat groenten in de uitstalramen. Je ziet ze ook heel rustig vuil papier kauwen.

Het is zeer druk in de straten. Kooplui hurken achter een mand met specerijen ofwel achter een hoopje zout. Zout is in dit land zeldzaam en duur. Een koopman breit om de tijd te verkorten. Wij willen Nepalees geld hebben, maar wij vinden geen bank. Ten slotte wijst men ons de wisselagent. Het is een man die op de blote grond is neergehurkt achter een stapeltje muntstukken... In het postkantoor moet men lang zoeken in een oude schoendoos om daaruit ten slotte een paar postzegels op te diepen die wij gebruiken kunnen. De vrouwen dragen bontgekleurde kleren. Zij snoeren hun taille in met een breed ceintuur dat ook kan dienen als provisiezak. Zij verkopen halssnoeren in plastic! Gelukkig is er niet alleen plastic. Wij zien ook zware oorbellen en fijn geciseleerde halssnoeren uit goud. Al deze vrouwen dragen juwelen, sommigen wel twintig stuks. In hun neus hebben ze een grote steen of een kleine medaille. Hun oren zijn uitgerokken door de zware gouden oorbellen.

De vliegen strijken met duizenden neer op al die mensen. Ze zijn een pest! Al de uitgestalde koopwaar is er mee bedekt. Aan de vliegen kan men slechts ontsnappen in zijn kamer achter de fijne muskietennetten die in de vensters worden gespannen.

HET GEBED VOOR DE OLIFANTENGOD

In de kleine tempel van Ganesh vinden we de olifantengod. Zijn feest werd een van de vorige dagen gevierd. De inwoners van Katmandoe hebben alle voorbijgangers, alle beelden en alle dieren bestrooid met een fijn mooi rood poeder. De kleine god is er nog geheel mee bedekt. Men heeft hem lange kransen om de hals gehangen van oranjebloesem. De kinderen die voorbij de tempel gaan trekken aan de klok die daar hangt. Dat is een gebd voor de olifantengod.

Een Nepalees die haschisch rookt, een soort van tabak gemaakt uit Indische hennep. De pijpekop is zeer hoog zoals je ziet en zeer mooi versierd. Haschisch is een verdovingsmiddel.

Dat zijn de bloemenkransen die de gelovigen aan de goden schenken.

Niet ver van daar, in een houten huis, woont een klein meisje dat men de kleine godin noemt. Zij is acht jaar. Wanneer we op het binnenplein van haar huis staan verschijnt ze aan het venster. Ze is in een lang rood satijnen gewaad gehuld. Op het hoofd een hoge haarwrong. Op een grote troon wordt zij vóór de processie uitgedragen. Zij speelt niet, zij leeft opgesloten met haar familie. Haar glimlach is triestig, zo menen we althans, en we denken dat zij zich erg verveelt.

Het gelaat van de Boeddhistische monniken die we bezoeken is heel anders. We hebben de indruk dat ze blij, opgeruimd, zorgeloos zijn. Ze zitten op een rij naast elkaar gehurkt, dragen een prachtig oranje kleed. Hun schedel is kaal geschoren. Uit een breed boek met bladen uit hout, zingen zij kantieken. Ze bekijken ons, ze zijn blij even te mogen rusten. In een hoek zitten twee monniken die het gebedsmolentje draaien. Het gebedsmolentje is een grote metalen cylinder. Iedere draai is zoveel waard als een gebed.

LUIZENJACHT

Naast de vliegen zijn de luizen een plaag voor de mens. Ik heb de indruk dat de Nepalezen ondanks hun liefde voor alle dieren de luizen toch doden. Het ontluizen is in Nepal een dood-

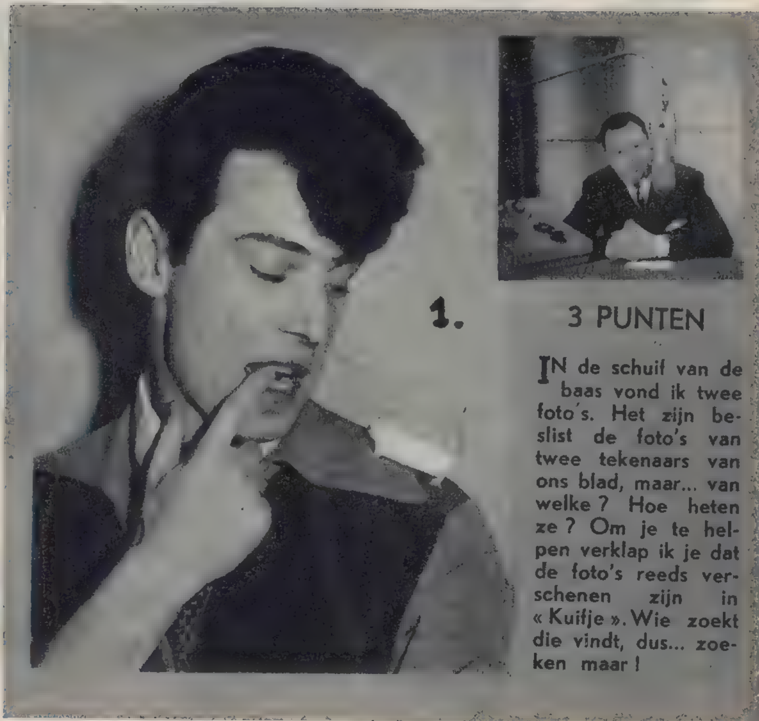
(Kom mee naar pagina

SPEL en VERMAAK

DOOR A. DUCHATEAU EN E. AIDANS

BOBKE IS

1. 3 PUNTEN

IN de schuif van de baas vond ik twee foto's. Het zijn beslist de foto's van twee tekenaars van ons blad, maar... van welke? Hoe heten ze? Om je te helpen verklap ik je dat de foto's reeds verschenen zijn in « Kuifje ». Wie zoekt die vindt, dus... zoeken maar!

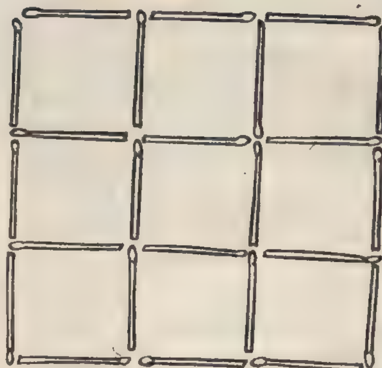
2.

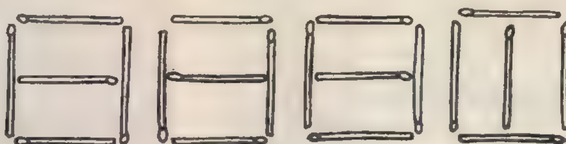
10 PUNTEN

BOBKE heeft lucifertjes genomen. Dat zou een ramp kunnen worden... Kom, we trachten ze te vermijden en we spelen met de lucifertjes!

1) Met 24 lucifertjes maak je een vierkant dat 9 kleine vierkanten telt. Kan je nu 8 lucifertjes wegnemen zodanig dat er nog slechts 2 vierkanten blijven?

2) Je legt 20 lucifertjes zoals je op het voorbeeld 2 ziet. Kan je door 8 lucifertjes weg te nemen een 8 vormen?

3. RA RA RA 5 PUNTEN

Oei, Bobke, wat doe je nu? Hier, rakker, geef die raadseltjes weer of ik doe een ongeluk... Op het laatste nippertje kon ik ze uit de handen van die kleine schurk redden. Hier gaan ze:

1. Alleen ben ik hoegenaamd niets waard,
   Maar wel als iets zich met mij paart.
   Doch als ik word vooropgezet
   Dan word ik evenmin geteld.

★

2. Wat is het toppunt van de eenzaamheid?

★

3. Ik ben een aardig huisje, met wel honderd [diertjes in.
   De deur is zeer, zeer klein, wat mag dat [ding wel zijn?

★

4. Ik heb twee ogen en ik kan niet zien...
   Ik heb twee benen en ik kan niet gaan...
   Toch zouden de huismoeders me niet [willen missen.
   Wie ben ik?

★

5. Welk mirakel tracht iedere herbergier [steeds opnieuw te doen?

EEN SCHELM

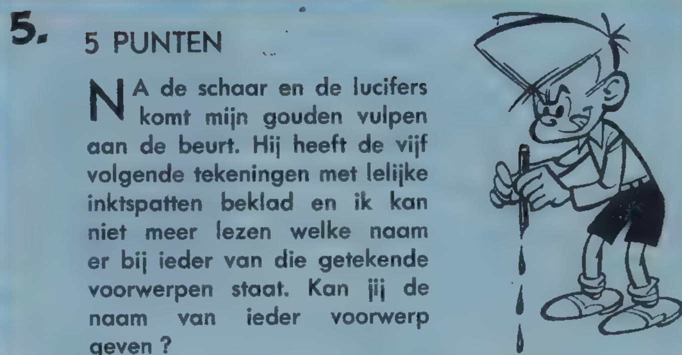
4. 7 PUNTEN

BOBKE heeft opnieuw de schaar genomen. Hij schijnt een voorliefde te hebben voor scharen. En wat doet hij er mee? Hij knipt een prachtige tekening aan stukjes. Kan jij die puzzle weer aan elkaar lijmen?

5. 5 PUNTEN

NA de schaar en de lucifers komt mijn gouden vulpen aan de beurt. Hij heeft de vijf volgende tekeningen met lelijke inktspatten beklad en ik kan niet meer lezen welke naam er bij ieder van die getekende voorwerpen staat. Kan jij de naam van ieder voorwerp geven?

6 10 PUNTEN

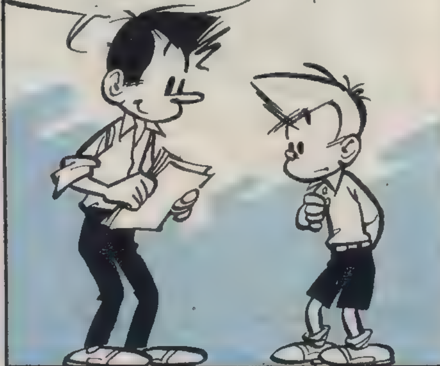
Iets nieuws, vrienden : een kruiswoord zonder één zwart vakje, maar echt niet zó moeilijk, hoor! Een, twee of drie woorden per regel, zoals opgegeven. Je kan niet het bok aanpakken langs twee, drie of vier zijden te gelijkertijd, dat maakt het oplossen heel wat gemakkelijker!

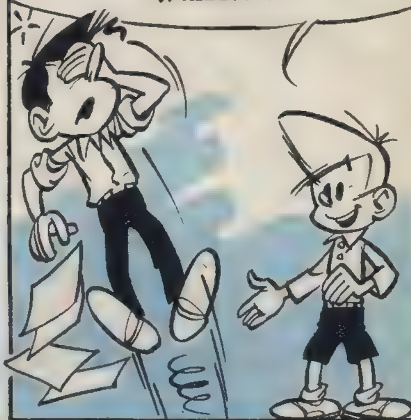
HORIZONTAAL :

1. Rondzwervend zigeuner. - Oppervlaktemaat - Goudplaats in Kongo. - 3. Indiaans bootje - Broer van uw moeder. - 4. Schande - Op dit ogenblik. - 5. Daarenboven - Gebrek, fout. - 6. Gemeente in provincie Luik (835 inwoners) - Bijwoord van plaats - Thans. - 7. Stad door Joanna d'Arc bevrijd.

VERTIKAAL : 1. Lid van volksstam tussen Leopoldstad en de zee - 2. Havenstad in Noord-Afrika - Lichaamsdeel - 3. Eileggend huisdier - Stekelvarken. - 4. Drietenige loopvogel in Australië - Toverprinses. - 5. Zwarte, neger - Tijdrekening. - 6. Stad bij Londen met beroemde school- Rivier in Oostenrijk. - 7. Fabelachtige eerste koning van Rome.

EINDELIJK WAS M'N NAMIDDAGJE MET BOBKE OM. MAAR, DIE GUIT HAD VOOR MIJ NOG EEN KLEINE VERRASSING....

OPLOSSING

1. Tibet; Graton.

2. 1) Hier zie je de oplossing. Je hebt ze beslist gevonden!

2) Dit is de ACHT

3. 1) Nul - 2) Een luis op een kaalkop - 3) Bijenkorf - 4. Een schaar - 5) Water in wijn veranderen.

5. [illegible] - Sjako - Vikingschip; [illegible]kar of snek - Oude cavalerie helm.

6. Kruiswoordraadsel. Oplossing :

HOEVEEL PUNTEN HEB JE?

Van 35 tot 40 punten : Puik!

Van 30 tot 35 punten : Zeer goed!

Van 25 tot 30 punten : Goed!

NEPAL

(Vervolg van pagina 21)

wone bezigheid. Overal kan men vrouwen gehurkt bij elkaar zien die zorgvuldig elkaars haar ontluizen. Op zekere morgen ontmoeten we een man die een « wetenschappelijk » poeder verkocht om het linnen te wassen en sneeuwwit te maken. Hij trachtte zijn koopwaar met een vloed van woorden aan de man te brengen en daar woorden niet hielpen, nam hij een jongeman bij de hand en wastte hem met het poeder. Ik moet zeggen, dat de jongeman er na de behandeling heel wat « blanker » uit zag. Dan kwam het haar aan de beurt. De jongeman leende zich gewillig tot de operatie. De handdoek waarmee de verkoper het haar had afgedroogd, werd dan van de ene kijker aan de andere gegeven om het indrukwekkend aantal luizen te kunnen zien dat door het poeder gedood werd !.

In Katmandoe heeft iedere straat haar eigen ambacht, of zo je wil hebben de ambachtslui hun eigen straat, d.w.z. dat er een straat is waarin je alleen vaklui aantreft die juwelen bewerken of maken, die de zware zilveren en gouden armbanden ciseleren. Het metaal dat ze bewerken houden ze met de voet vast, tussen de grote teen en de tweede teen. Hun handen blijven aldus vrij voor het ciseleren. Er is een kleermakersstraat, een straat van de mandenvlechters, van de timmerlui, van de tandartsen. De tandartsen zitten op de grond voor hun huis en wachten op een patient die eerder zeldzaam is. In een uitstalraam zag ik enkele primitieve kronen en een paar gebitten bedekt met vliegen en stof. Tussen iedere winkel, tussen ieder huis ligt er vuilnis. Vuilnis ziet men trouwens in al de straten van Katmandoe.

HET LEVEN IN DIT VREEMDE LAND

Waarvan leven de Nepalezen? Ze zijn boeren of kooplui, planten graan, rijst, maïs, groenten. Tegen de bergflanken ziet men uitgestrekte rijstvelden. De rijst groeit tijdens de moessonregens in juli en augustus. Daarna wordt de rijst overgeplant en de aren rijpen vervolgens in de zon. Rijst is de basisvoeding van de Nepalees. Ze pletten de rijst tot bloem en maken er dan een soort van wafels van. Meestal echter koken ze de rijst en eten hem met de vingers. Lepels of vorken worden niet gebruikt in dit land.

Heelwat Nepalezen zijn dragers of sjouwers. Je moet weten dat er geen wagens zijn in Nepal. Er zijn, zo heeft men me gezegd, 25 Dauphines, maar die horen toe aan de koning. Op straat zie je geen karren of karretjes, ook geen kruiwagens. Mannen, vrouwen en kinderen dragen de lasten op de rug. Meestal dragen zij niet voor eigen rekening. Zij zijn in dienst van hun baas en dragen b.v. diens koopwaar uit naar de kliënten. Je ziet ze met flinke stap soms met tientallen kilo's hout op de rug marcheren. Dit hout wordt zeer zorgvuldig opgestapeld in een draagkorf die op de rug hangt maar met een brede leren band aan het hoofd van de drager wordt vastgemaakt. Op alle wegen zie je die dragers. Heel vaak blijven de mannen in het bos om de bomen te vellen en het hout te hakken. De vrouwen sjouwen het gekloven hout naar de stad toe.

Ik verraste twee kleine jongens die ernstig kaart speelden.

Kinderen uit Nepal voor een tempel.

De tempels met de verschillende boven elkaar liggenden daken, ezeltjes die vrij rondlopen en vrouwen en mannen die zware lasten dragen.

En hier zie je de luizenjacht. Geloof me, die ontluizingen zijn absoluut noodzakelijk !

De kleine steden rond Katmandoe lijken ons zeer charmant. Daar is bijvoorbeeld Pashupatinah. Op de ene oever van de rivier staan er tempels, en daarrond een groot aantal bruine apen die schijnen te wachten op de bezoekers die hen bijna altijd een lekker hapje toesteken. Op de andere oever worden de lijken van de Nepalezen verbrand.

Na hun dood worden de Nepalezen in een witte lijkdoek gehuld en op de brandstapel verbrand. Al naar gelang de rijkdom van de afgestorvene is die brandstapel zeer groot of klein.

Wij hebben de autobus genomen om naar Kirtipur te rijden. Ja, we zegden « autobus », maar eigenlijk was het een oude rommelkar, een soort van houten kippenhok op wielen, met drie banken er in en overal spijkers en schroeven. Regelmatige vertrekuren zijn er niet. De chauffeur vertrekt als de bus vol reizigers zit. Iedereen installeert zich zo goed en zo kwaad het gaat. Sommigen op de banken, sommigen op de knieën van hun buurman, ofwel op de grond. Met horten en stoten gaat het vooruit. In iedere kuil en over iedere steen vrees je dat de autobus haar laatste adem zal uitblazen. Om 18 km af te leggen hebben wij bijna 2 uur nodig...

MEN WAST ER MET AARDE

Kirtipur is een dorp van boeren. Voor de huizen droogt de oogst in de zon : rijst, maïs en pepers. De kinderen volgen ons lachend. Aan de bron wassen de vrouwen hun linnen of hun baby's. Ik

De heilige koeien kuieren vrij en zorgeloos door Katmandoe.

heb even toegekeken. Ze gebruikten geen zeep, maar aarde. Het schuimt niet maar het poetst wel schoon... Ik heb toch de indruk dat de kinderen dit procédé niet op prijs stellen.

Katmandoe en haar vallei zijn slechts een klein stukje van het Nepalees territorium en daarom besluiten we een kijkje te gaan nemen in de tweede grote vallei van het land Pokkhara Valley. Er zijn twee mogelijkheden : Ofwel vier dagen marcheren met ten minste twee dragers voor onze bagage. Dit lokte ons wel aan omwille van het avontuur, maar vier dagen is lang en het zou een dure grap worden. Wij kozen de tweede oplossing: het vliegtuig. Met een oude Dakota stijgen we op. Het toestel is vreselijk vuil. De zetels nog slechts een verwrongen hoopje staal, de veren totaal versleten. Op sommige plaatsen is er zelfs geen vloer meer en doorheen de openingen zie je de romp. De ruiten worden nooit gewassen en zijn vettig en vuil van de duizenden Nepalese neuzen die er op platgedrukt werden... De piloot zelf is ook geen voorbeeld van netheid. De slippen van zijn hemd wapperen over zijn pantalon en er staat nog maar één mouw in. Wij vragen ons af waar die andere nouw is gebleven? Het vliegtuig kreunt en knarst, maar het stijgt! Het glijdt tussen de populieren door en het gaat langzamerhand hoger.

Het uitzicht dat wij thans hebben is enig mooi. Over 350 km vliegen we langsheen de Himalaja met zijn besneeuwde kruinen. We landen in een weide. De menigte die hier staat te wachten ziet er anders uit. De mensen hebben fijnere trekken, de klederdracht is origineler, zij zijn zindelijker. De elegante vrouwen dragen een gouden dienblad op het hoofd, dat er uitziet als een groot bord en versierd is met halfedelstenen. Het landschap is anders. Er zijn geen bomen, wel cactussen. We zien de besneeuwde bergtoppen. Ze schijnen hier dichtbij te zijn en domineren het land.

DAT IS POKKHARA

Wij gaan op zoek naar Pokkhara. We zien enkele hoeven die verspreid liggen, vinden geen echte stad. Heel toevallig komen we terecht in een leprozenhuis. Het is een zeer bescheiden ziekenhuis dat bestaat uit enkele hutten met een dak uit rijststro. Het werd opgericht en het wordt geleid door een oude Engelse dame die drie jaar te voren naar de streek kwam als touriste. Ik ontmoet haar in de keuken, waar zij tracht in een primitieve oven, gemaakt uit lege benzinekruiken en klei, de « cakes » te bakken voor de « tea ». Zonder « cakes » en « tea » kan nu eenmaal geen Engelsman leven, laat staan een vrouw !

Wij brengen er de nacht door. De lepra of de melaatsheid is weinig besmettelijk voor een lichaam dat gezond, kloek en fit is. Wanneer men de ziekte tijdig ontdekt, dan kan men haar vrij spoedig genezen. De zieken te Pokkhara verzorgen hun eigen huishoudentje. Zij halen water, hakken hout, werken in de tuin, houden de hutten schoon. Wanneer ze genezen zijn, blijven ze heel vaak daar om op hun beurt nieuwe zieken te verzorgen. De melaatsen die niet meer kunnen genezen wachten geduldig op de dood.

Om twee uur worden we door de Engelse dame gewekt om met haar naar de Himalaja te kijken, glinsterend in de maneschijn. Het is een uniek gezicht.

De volgende dag huren wij twee jonge dragers met levendige ogen en wij vertrekken te voet naar Pokkhara. Er is geen enkele weg. Behalve dan twee jeeps, die daar door een Amerikaans vliegtuig in stukken werden aangevoerd, is er geen auto, geen fiets. De electriciteit is hier onbekend.

Aan een draai van de weg zien we een honderdtal werklui, mannen en vrouwen, die met houten instrumenten graven. Het blijkt een goudmijn te zijn.

Om de twee dagen komt het vliegtuig en de volgende dag reeds moeten wij onze reiskoffer maken om het land te verlaten met zijn vele goden, zijn schilderachtigheid en zijn landschappen waaruit rust en vrede ademen.

H. BEERSMA.

Een tempel in Katmandoe.

Nepalese vrouwen met de baby op de rug in een ernstig gesprek gewikkeld, voor de ingang van een zeer mooie tempel.

HET HART VAN DE EUROV

DE Eurovisie is een net van West Europese straalverbindingen en geluidslijnen dat een programma, samengesteld door een of verscheidene aangesloten landen op hetzelfde moment over heel West Europa doorzendt. (In Oost Europa heeft men ook een dergelijke samenwerking tussen de verschillende nationale televisienetten tot stand gebracht. Daar heet het geval « Intervisie ».) Een televerbinding tussen Moskou en het Westen hebben we nog niet. Met Portugal en Spanje zijn we ook nog niet definitief verbonden. De niet-Europese televisiezenders zoals de States, Japan, Canada en Australië, zenden geregeld telerecordings van West Europese Eurovisieprogramma's uit.

In augustus 1950 verschenen op de Britse TV-schermen beelden uit Calais. Het was toen een eeuw geleden dat de eerste onderzeese telegraafkabel Frankrijk met Engeland verbond. Twee jaar later kregen de Britse kijkers (in de zomer 1952) achttien programma's uit Parijs op hun scherm. Dat was de aanloop. Als eigenlijke start van de Eurovisie wordt soms de kroning van Elizabeth van Engeland aanzien. Officieel begon het Eurovisietijdperk op 6 juni 1954, toen heel West Europa de wereldkampioenschappen voetbal kon volgen vanuit Zwitserland, en er eveneens programma's doorgezonden werden van uit Montreux, Rome, Glasgow, Londen, Naarden, Bad Godesberg, Parijs, Kopenhagen, Siena en van op de Grote Markt te Brussel. Het Eurovisiehoofdkwartier bevond zich toen in de toren van het stadhuis van Rijsel, in Frankrijk. In 1956 verhuisde het technisch centrum naar de koepel van het Babylonische justitiepaleis van Brussel. Op deze reeks uitzendingen volgen ontelbare reportages over jumping, sport te Cortina d'Ampezzo, het optreden van Maria Callas in Parijs, enz. We kregen ook een uitzending uit het Vatikaan. Voor dit rechtstreeks relais uit het Vatikaan had de RAI (Radio Televisione Italiana) enkele ploegen naar de historische gebouwen rond het Sint-Pietersplein gestuurd. De technici droegen blauwe overalls van hetzelfde type als de verzorgers van de ronde van Italië ! Mgr Montini vroeg aan een van de direkteurs van RAI of de « Giro d'Italia » door het Vatikaan zou komen ... De volgende dag verschenen alle technici in frak !

Zender Ruiselede nabij Tielt.

SIE KLOPT IN BRUSSEL

KLEINE EUROVISIEVRAAGBAAK

— Vanwaar komt de naam en het deuntje?

Die naam werd toevallig gevonden door een Brits confrater, en algemeen aanvaard. Het deuntje is niet van Haendel of Haydn, zoals vele kijkers menen. Het komt uit het « Te Deum » van Marc-Antoine Charpentier.

— Vanwaar komen de meeste programma's?

De grootste leverancier is de R.T.F. Op de tweede plaats komt de R.A.I., die de B.B.C. (die er mee begonnen was) ook heeft voorbijgestreefd.

— Welke zijn de beste kliënten?

Alle aangesloten landen nemen niet steeds ieder Eurovisieprogramma over. De beste kliënt is het N.I.R., gevolgd door het I.N.R. De « slechtste » kliënt is de I.T.A., ofte Engelse commerciële televisie.

— Welke zijn de meest geapprecieerde genres?

Zestig ten honderd van de Eurovisieprogramma's zijn gewijd aan de sport. Aktualiteiten en variétéuitzendingen komen elk voor ongeveer tien ten honderd aan de beurt.

— Welke Europese landen hebben nog geen TV?

1. Albanië;
2. Griekenland;
3. Ierland.

— Blijft het bij Eurovisie?

Waarschijnlijk niet. De Eurovisie is maar de eerste stap. Weldra komt er een verbinding Eurovisie-Intervisie tot stand. Verder duiken er reeds namen op als:

1. **« Atlanvision »**: relais tussen West-Europa en Noord-Amerika;
2. **« Globovision »**: wanneer heel de wereld er zal bij betrokken worden;
3. **« Stratovision »**: voor programma's gerelaveerd door kunstmanen.

Johan de BRABANDER.

Koepel van het Justitiepaleis te Brussel.

Ir Griffith, de technicus van de BBC, die aan het hoofd staat van het technisch centrum van de Eurovisie in de koepel van het Justitiepaleis te Brussel, toont hier op de kaart van de telerelais de gunstige ligging van Brussel op het kruispunt tussen Engeland, Frankrijk, Nederland, Luxemburg en Duitsland.

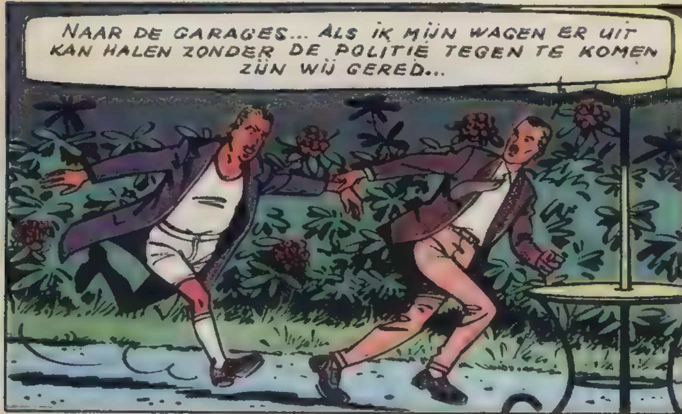

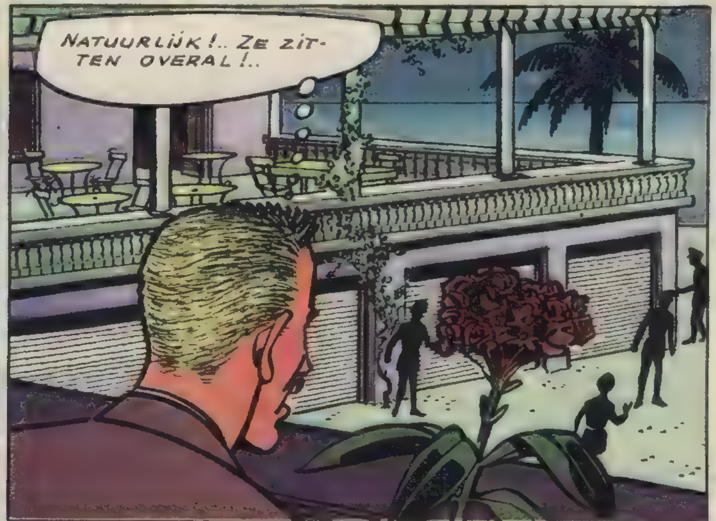
Op deze foto krijg je een duidelijk beeld van het hoofdkwartier in volle bedrijvigheid. De twee adjunkten van Ir Griffith zijn Belgen. De ene is een Waal en de andere een Vlaming. Onderling spreken ze meestal Engels, en ze verstaan elkaar opperbest.

AVONTUUR

Marcillac is razend van woede. Het belangrijk dossier werd

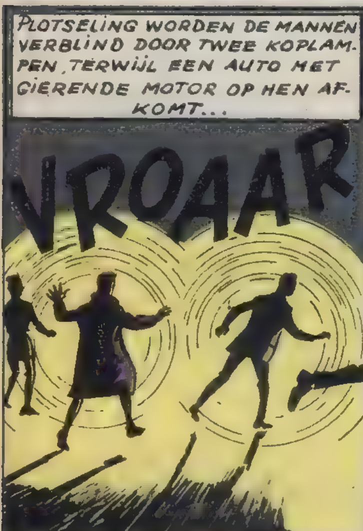

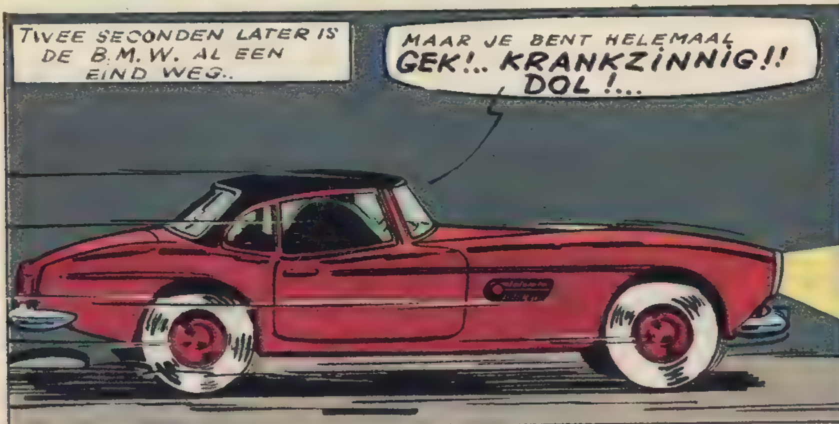

TE SARAJEVO

door Frans Craenhals

...let teruggevonden en Delta sleept hem nog steeds mee...

(Wordt voortgezet.)

DANK ZIJ DE BANDEN **Englebert** EN MICHEL VAILLANT

LEREN DIRK EN MARLEENTJE DE VERKEERSREGELS

Marleentje : Kijk dààr eens! Wat een gek!

Michel : Een echte waaghals!

Dirk : Ik heb niets gemerkt... is de laan dan niet breed genoeg opdat hij ons gemakkelijk zou kunnen inhalen?

Michel : Ja, maar hij heeft geen rekening gehouden met de wagen voor ons die net linksaf wou slaan.

Dirk : Vertelt u ons eens, mijnheer Vaillant, mag je alléén links inhalen en voorbijrijden?

Michel : In principe wel. Daar wij hier rechts rijden, is het normaal dat men de wagen, die voor ligt, langs de linkerkant inhaalt. Alhoewel, wanneer een automobilist aangeeft dat hij van plan is links af te staan, mag men ook rechts passeren.

Dirk : Hoe weet men of hij linksaf gaat?

Michel : Doordat hij zijn flikkerlicht aansteekt, en zoveel mogelijk naar de linkerkant van de weg toe rijdt.

Marleentje : Papa zegt altijd plechtig, « niets achter ons, kinderen? » — « Goed dan wijken wij uit. »

Michel : Zo hoort het ook... Voordat men een auto inhaalt, moet men zeker zijn dat de weg vrij is en dat de afstand groot genoeg is om uit te wijken en daarna weer rechts in te slaan.

Dirk : En de trams? Je weet nooit hoe je die dingen in moet halen.

Michel : Dat is een slimme vraag. Al lijkt het tegen de draad in, moet men een voertuig op rails van rechts inhalen, wanneer dit voertuig in beweging is.

Marleentje : Maar er is dikwijls geen plaats rechts, ofwel is de weg versperd door rijdende en parkerende auto's.

Michel : Wanneer dat het geval is, mag men een rijdende tram links inhalen, maar dan... héél voorzichtig.

Dirk : Bij de tramhaltes is het ook geen grapje, al die mensen die in- en uitstappen.

Michel : Bij de haltes moet een automobilist stoppen wanneer er niet minstens een ruimte van 2 meter vrijblijft voor de reizigers. Hij mag pas verder rijden w...

Marleentje : Wanneer alle deuren gesloten zijn.

Michel : O nee! Pas wanneer de tram doorrijdt. De deuren kunnen op het laatste nippertje weer open gaan om een verstrooide oude dame te laten uitstappen.

Dirk : Gelukkig zijn er bij de meeste tramhaltes vluchtheuvels.

Michel : Daar bestaan er geen problemen. Maar de automobilist moet toch voldoende afstand houden om niemand op de vluchtheuvel omver te rijden.

Marleentje : Papa zegt dat je nooit een stilstaande tram van links mag inhalen.

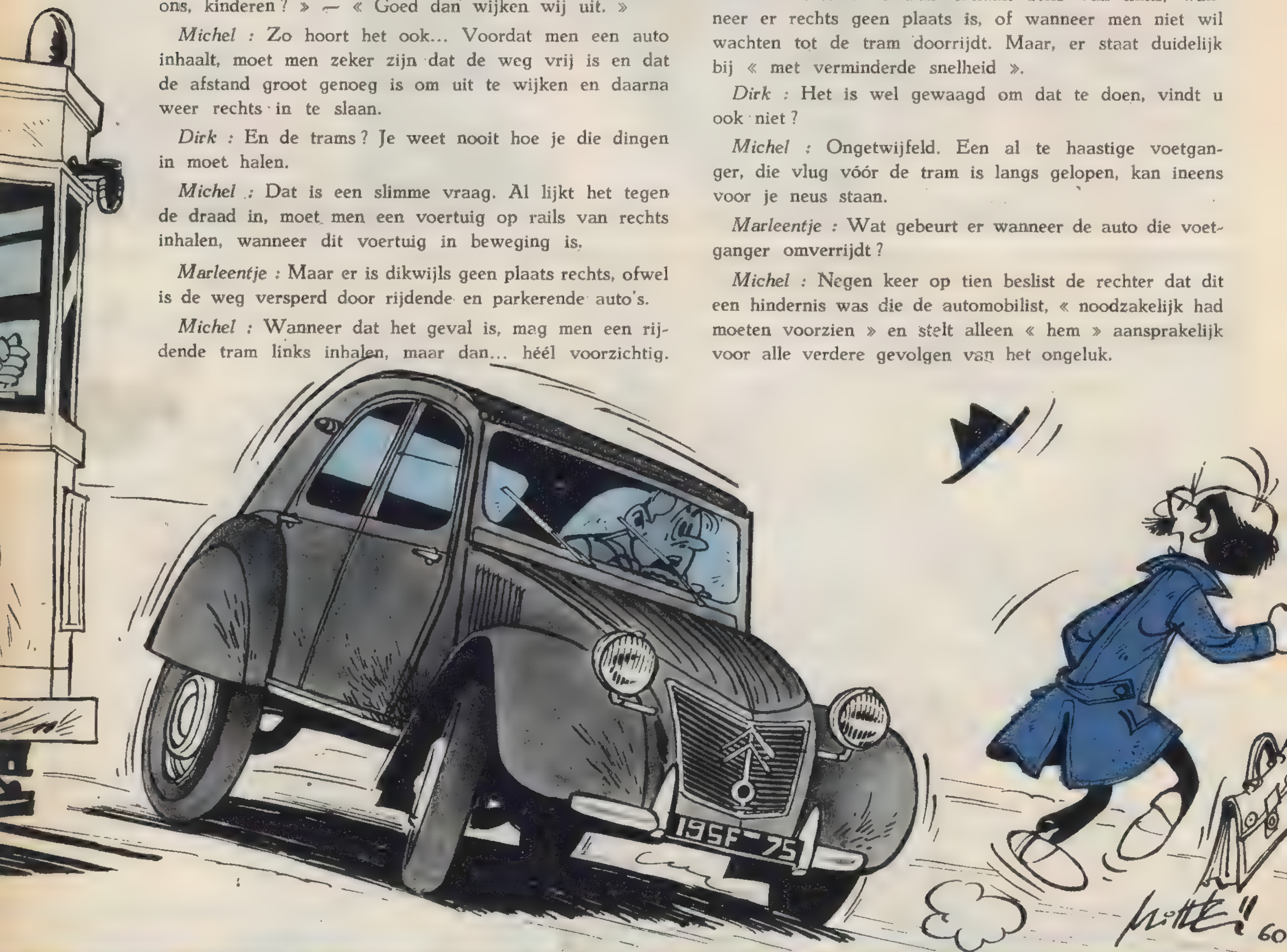
Michel : Dat is heel voorzichtig van hem, maar legaal is het fout. Artikel 24 van de verkeerswet staat toe dat men een stilstaande tram inhaalt zelfs van links, wanneer er rechts geen plaats is, of wanneer men niet wil wachten tot de tram doorrijdt. Maar, er staat duidelijk bij « met verminderde snelheid ».

Dirk : Het is wel gewaagd om dat te doen, vindt u ook niet?

Michel : Ongetwijfeld. Een al te haastige voetganger, die vlug vóór de tram is langs gelopen, kan ineens voor je neus staan.

Marleentje : Wat gebeurt er wanneer de auto die voetganger omverrijdt?

Michel : Negen keer op tien beslist de rechter dat dit een hindernis was die de automobilist, « noodzakelijk had moeten voorzien » en stelt alleen « hem » aansprakelijk voor alle verdere gevolgen van het ongeluk.

Englebert SCHENKT DEZE PAGINA AAN ALLE JONGE AUTOMOBILISTEN VAN 7 TOT 77 JAAR

BEN JE EEN BLOKKER ?

HET is thans vakantie en wij veronderstellen dat je niet meer studeert op dit ogenblik... Maar misschien weet je toch of je een blokker bent of een zorgeloze guit, die af en toe eens een blik in zijn studieboeken slaat...

	Ja	Neen
1. Studeer je graag ? ...	...	...
2. Lees en studeer je tijdens je vakantie uit lust, uit eigen beweging ? ...	...	...
3. Maak je steeds éérst je schoolwerk af en speel je pas nadien ? ...	...	...
4. Luister je steeds aandachtig naar hetgeen je leraren je zeggen ? ...	...	...
5. Ben je nieuwsgierig en wil je over alles en nog wat iets weten ? ...	...	...
6. Zijn je boeken je beste vrienden ? ...	...	...
7. Behoor je tot de beste leerlingen van je klas alhoewel je niet zeer begaafd bent ? ...	...	...
8. Zoek je het gezelschap van intelligente, bekwame mensen ? ...	...	...
9. Vergeet je je omgeving volledig wanneer je werkt ? ...	...	...
10. Zou je dag en nacht studeren indien men je je gang liet gaan ? ...	...	...
TOTAAL :		

ANTWOORD :

10 JA : Bravo ! Je bent een blokker, hoor ! Je zal je weg maken !

7 tot 9 JA : Jij studeert graag en je bent beslist een puik leerling, maar je bent ven mening dat men niet mag overdrijven.

4 tot 6 JA : Je houdt van de school en van je werk, maar je wijdt ook een deel van je tijd aan sport en spel. Je studeert om iemand plezier te doen. Dat is mooi, maar je moest het ook om jezelf doen. Je bewijst er immers jezelf een grote dienst mee.

1 tot 3 JA : Je werkt omdat je moet, maar je werkt niet altijd goed. Jongeman, daar zal je later spijt over hebben.

NUL : Jij bent lui ! Op zekere dag zal je echter je brood moeten verdienen. Hoe moet dat gaan indien je thans niet studeert, indien je thans niet leert werken ?

DE VLAMMENZEE

DOOR JACQUES MARTIN

Le Gall en Lefranc luisterden vol spanning naar de laatste berichten...

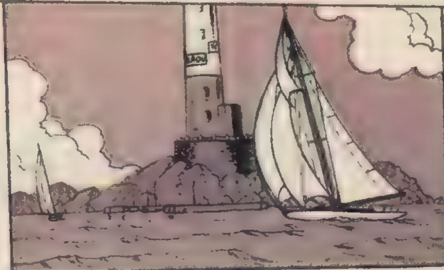
DE PERS GEEFT BERICHTEN OVER DE LAATSTE GEBEURTENISSEN EN ONDERSTREEPT HET FEIT DAT DE TOESTAND ZEER ERNSTIG IS ...

TERGAOU, EEN GEVAAR VOOR DE VREDE

STERKE BUITENLANDSE DRUK OP DE FRANSE REGERING

De aanwezigheid van buitenlandse schepen in de nabijheid van Tergaou vergemakkelijkt de taak van de Franse regering niet. Wij vernemen zo juist uit Parijs dat een vloot Sovjet Russische trawlers, die kruiste ten noorden van de Falkland-eilanden de visserijzone heeft verlaten om naar het zuiden te stevenen. Al deze machtsontplooiingen worden in de officiële Franse kringen slecht onthaald. Op dit ogenblik werden de territoriale wa-

De heftige redevoeringen die zo wat overal in de wereld werden gehouden doen echter het ergste vrezen. Men erkent te Parijs, dat de samenwerking van zekere strijdmachten buiten de territoriale wateren in normale tijd zeer gewoon zijn, maar dat zij thans, gezien de omstandigheden, een ernstig gevaar zouden kunnen betekenen. Het is inderdaad steeds gevaarlijk, zo zegt men verder in Parijs, een brandende lont in het nabijheid van een kruitvat te brengen.

De vuurtoren van Tergaou. (Foto archives.)

DE DIPLOMATIEKE RELATIES ZIJN GESPANNEN

Als gevolg van de krisis veroorzaakt door de uitvinding van professor Le Gall hebben alweer drie landen langs diplomatieke weg te

MORGASTEL IN STAAT VAN BELEG

Saint-Brieuc. Heel vroeg hedenochtend werden onze reporters terug gedreven door een cordon van soldaten, en dit op enkele kilometer van het beroemd Bretoens haventje. Zij dron-

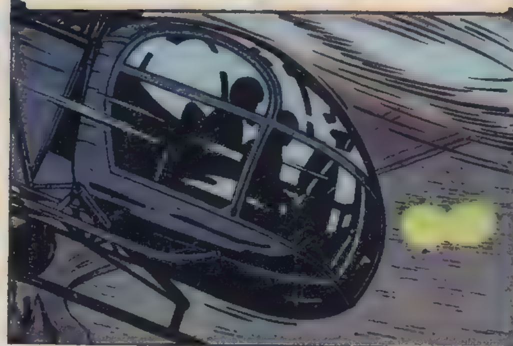
DE VICE-PRESIDENT VAN DE VER. STATEN OP WEG NAAR EUROPA

De geallieerde zakenmilieu's hebben een sterke druk uitgeoefend op de regering van hun land om deze er toe te verplichten de volgende maatregelen te nemen : het zenden van vlooteenheden naar het Kanaal, het bevriezen van de leningen aan sommige landen toegestaan, alarmtoestand voor de bewapende strijdkrachten gestationeerd in Europa, enz. De eenheid van de geallieerden wordt bedreigd. Alles wordt in het werk gesteld om de gemoederen te bedaren, maar helaas, dit is tevergeefs...

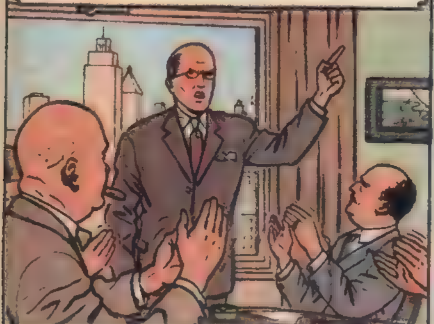
Een buitenlandse generaal heeft laten opmerken dat in de laatste jaren in sommige landen sensationele dingen werden ontdekt om zekere producten te vervangen, bv. een kunstdraad op basis van aluminium bestemd om katoen te vervangen, wol en alle andere bestaande kunstvezels. De uitvinders hebben hun plannen echter achter slot en grendel gesloten om geen omwenteling in de wereldeconomie teweeg te brengen.

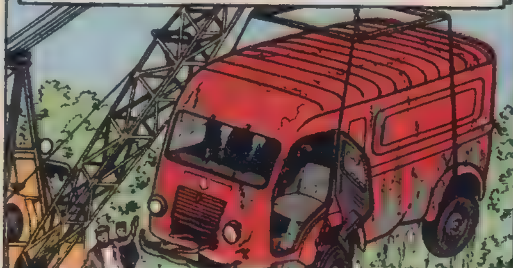
Parijs antwoordt hierop dat de zaak Le Gall verschillend is. Inderdaad, deze laatste deed zijn ontdekking alleen en zonder officiële steun. Het is bovendien op dit ogenblik bewezen dat ten minste één machtige privé compagnie op de hoogte was van de uitvinding van de scheikundige, lang voor de Franse regering werd ingelicht ! Het is trouwens deze compagnie die de uitvinding van Le Gall bekend maakte.

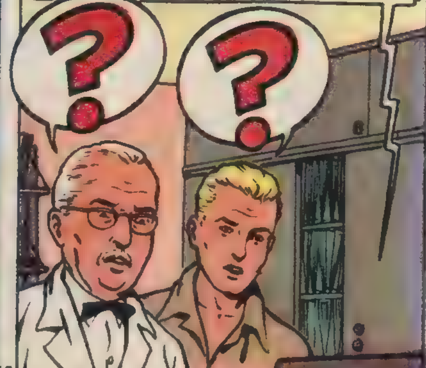

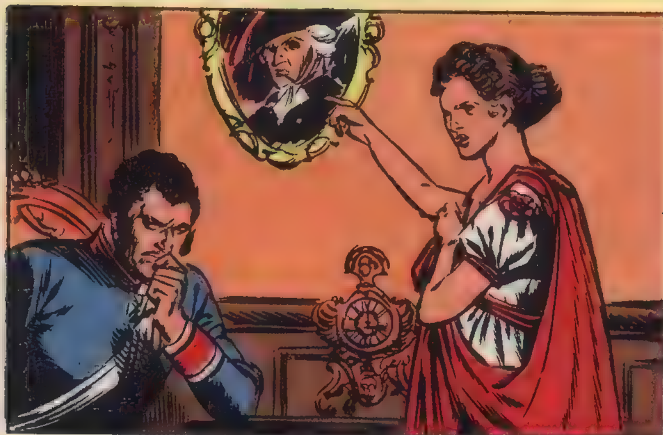
(Wordt voortgezet.)

TEKENINGEN VAN L. EN F. FUNCKEN

TEKST VAN J. SCHOONJANS

DE AREND IN HET ZENITH!

WILLIAM PITT was dood maar zijn geest leefde nog. Hij leefde in het hart van de Engelsen. Groot Brittannië zou de wapens niet neerleggen alvorens Napoleon verslagen en het Europees evenwicht hersteld was. Groot Brittannië vormde een nieuwe coalitie tegen Frankrijk. Een vierde ? Ja, er zouden er zes zijn. Oostenrijk was verslagen. Tot daar toe, men zou het zonder Oostenrijk doen. Er was immers Rusland nog en Pruisen...

1. — LOUISE

FREDERIK WILLEM III, koning van Pruisen, wist niet meer waar zijn hoofd stond. Indien hij toegetreden was tot de derde coalitie, dan zou hij misschien de nederlaag van Austerlitz hebben kunnen verhinderen... Maar nu was het te laat ! Zijn vrouw, koningin Louise, zeer mooi, intelligent, enthousiast en vol jeugdige overmoed vroeg hem Napoleon te lijf te gaan. Zij haatte Napoleon en zij droomde er van heel Duitsland te bevrijden. Frederik Willem III was heel wat minder optimistisch maar ten slotte gaf hij toe en sloot een verdrag met Engeland en met Rusland.

2. — EEN ORKAAN...

HET was een dwaasheid. Het leger van Pruisen was niet opgewassen tegen dit van Napoleon. Op 1 october 1806 ontving Napoleon het ultimatum. Hij rukte op naar Pruisen en op 14 october was alles reeds in kannen en kruiken... Hij had het leger van de prins van Hohenlohe verslagen te Jena en maarschalk Davout had te Auerstädt het leger van de hertog van Brunswijk verpletterd. Het was een orkaan die over Pruisen heen ging. De soldaten gooiden hun wapens neer en gaven zich over. Op 27 october deed Napoleon zijn intrede te Berlijn en installeerde zich in het koninklijk slot. Frederik Willem III vroeg de vrede, Louise weende hartverscheurend.

3. — EYLAU

ER bleef Rusland nog. Napoleon raakte slaags met de Russen op 8 februari 1807 in de vlakte nabij Eylau tijdens een heftige sneeuwstorm. Het was vreselijk. Op het ogenblik dat de Kozakken het kerkhof naderden waarop Napoleon zich bevond, zei deze laatste tot Murat : « Zal je ons laten opeten door die lui ? » Toen deed Murat een epische charge : tachtig escadrons in galop. Hij reed aan het hoofd, heel alleen en op een ongezadeld paard. Hij schreeuwde moord en brand en moedigde zijn manschappen aan. De Russen moesten wijken. Vijf en twintig duizend soldaten werden buiten gevecht gesteld, maar Rusland was niet overwonnen. Op 14 juni zouden de Russische legers nogmaals verslagen worden te Friedland.

4. — TILSIT

DE tsaar vroeg de vrede. Hij ontmoette Napoleon te Tilsit te midden van de Njemen. Alexander was groot, elegant, blond en blank. Napoleon klein, gedrongen, zwart. De twee keizers drukten elkaar de hand. Zij voelden enige sympathie voor elkaar en de vrede werd gesloten op de rug van Pruisen. Het groothertogdom Warschau werd gesticht. Men gaf het aan de keurvorst van Saksen, die koning van Saksen geworden was. Jerome Bonaparte werd koning van Westfalen.

5. — HET DECREET VAN BERLIJN

DE arend was nu in het zenith, d.w.z. op het hoogtepunt van zijn macht en van zijn roem. Er was echter een schaduw : Engeland dat nog steeds oorlog voerde. Engeland aanvallen was onmogelijk en Engeland bleef gevaarlijk omdat het de zeeën beheerste en de blokkade van het vasteland had afgekondigd... Waarom zou het vasteland dan niet de zee versperren ? Op 26 november 1806 ondertekende Napoleon te Berlijn een decreet, het decreet van de kontinentale blocus als tegenhanger van de maritieme blocus.

(Wordt voortgezet.)

WIE WINT DE TIENKAMP TE ROME?

BINNEN een maand beginnen te Rome de Olympische Spelen. Al de atleten, d.w.z. al de liefhebbers-atleten staan dan op de bres om een zeer moeilijke kamp te leveren.

YANG CHUAN-KWANG, ZOON VAN HET HEMELSE RIJK

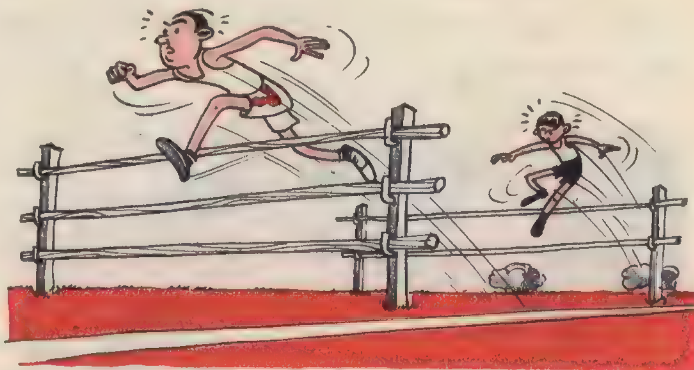
Er zijn niet alleen cijfers te onthouden, maar ook namen en wanneer het om Chinese namen gaat wordt dat een beetje moeilijker. Daar heb je bv. Yang Chuan-Kwang. Hij werd geboren op 10 juli 1933. Hij is 1,85 m groot en weegt 82 kg. Hij is, naar Chinese maatstaven gemeten, een reus. Hij is een specialist van de decathlon of tienkamp. De vraag is nu of hij het record van de Amerikaan Rafer Johnson kan in gevaar brengen. Een ernstige rivaal voor de tienkamp is tevens de Rus Vassili Kuznetsov.

Yang Chuan-Kwang begon pas acht jaar geleden met het atletisme. Hij begon met de hoogtesprong en sprong vrij spoedig hoger dan 2 m. Daarna begon hij zich ernstig toe te leggen op de decathlon en maakte zeer snel vorderingen. Na een opleiding van nauwelijks twee weken, behaalde hij 5.500 punten! Te Melbourne won hij er nog 1.000 bij. Hij vertrok naar Amerika, voltooide er zijn sportopleiding en werd de beste vriend van Rafer Johnson. Johnson, student aan de universiteit van Californië, haalde 7.754 punten, Yang 7.625.

OP DE SCHOOLBANKEN

Wij hebben reeds verteld dat in Amerika studie en sport hand in hand kunnen gaan. Yang werd als student van de universiteit aanvaard en hij studeert zeer vlijtig. Aan een Amerikaanse journalist zei Yang : « Graag zou ik volgende uitslagen behalen : 10"7 (100 m), 7,25 m (verspringen), 14 m (gewichtslingeren), 1,88 m (hoogspringen), 48" (400 m), 14"2 (110 horden), 41,15 (schijfwerpen), 4,25 m (polstokspringen), 64 m (speerwerpen) en 4'50" voor de 1.500 m. Daarmee zou ik in het totaal 8.327 punten hebben, d.w.z. slechts 30 punten verschil met de kampioen Kuznetsov. Maar ik kan hoger springen, sneller lopen en beter speer- en schijfwerpen dan ik hier heb vermeld. Normaal moet ik dus in Rome nog een betere uitslag kunnen behalen... »

Indien dit werkelijk zo is, dan moeten de grote kampioenen oppassen voor Yang Chuan-Kwang!

EEN STEM DIE KLINKT ALS EEN KLOK

MAHALIA JACKSON zingt de moderne vorm van de spirituals, zij zingt de gospels en zij zingt die op een onvergelijkbare wijze. Haar stem klinkt als een bronzen klok, diep, warm, gevoelig en krachtig. Mahalia Jackson zingt de gospels op perfekte wijze. Zij beschikt over een grote techniek en toch klinkt haar zang ongekunsteld en oerkrachtig. Mahalia Jackson zingt alleen godsdienstige liederen en totnogtoe weigerde ze blues te zingen alhoewel men haar dit reeds vaak heeft gevraagd. Zij aanziet haar kunst als een apostolaat. Daarom alleen reeds kan men haar bewonderen. Misschien is het wel een tikje jammer dat zij geen blues wil zingen, want dan zou zij de jazzzang een nieuw en sterk impuls kunnen geven.

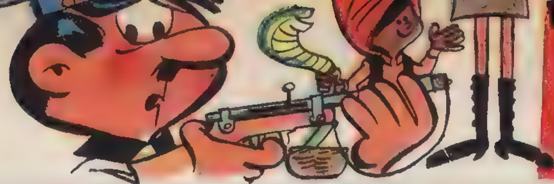
Mahalia Jackson werd geboren in Nieuw Orleans op 26 oktober 1911 maar zij werd opgevoed in Chicago en het is in deze stad dat zij ingewijd werd in de zang. Zij luisterde steeds weer opnieuw naar de opnamen van Bessie Smith, Bertha Chippie Hill en andere grote neger- en jazzkunstenaars. Zij zegt zelf, dat ze van Bessie Smith zeer veel heeft geleerd. Zeventien jaar lang zong ze met Jonhson Singers, al de zangers van deze groep waren grote vokalisten en pioniers op het gebied van de spirituals en de gospels. Sedert 1944 zingt Mahalia Jackson nog enkel als soliste. Zij is beroemd in Amerika en ook bij ons kennen haar opnamen een groot succes. Toen het

gekend was dat zij gospels zou zingen in een kerk van Detroit (Canada) kwamen er die zondag meer dan vijftig duizend mensen naar de kerk... Overal lokt zij volle zalen, overal wordt zij enthousiast onthaald. Maar zoals reeds gezegd, andere liederen dan godsdienstige liederen wil zij niet zingen. Zij is diep gelovig en zegt : « Alleen die liederen voel ik aan met m'n hart en met m'n hele ziel en daarom wil ik ze zingen ».

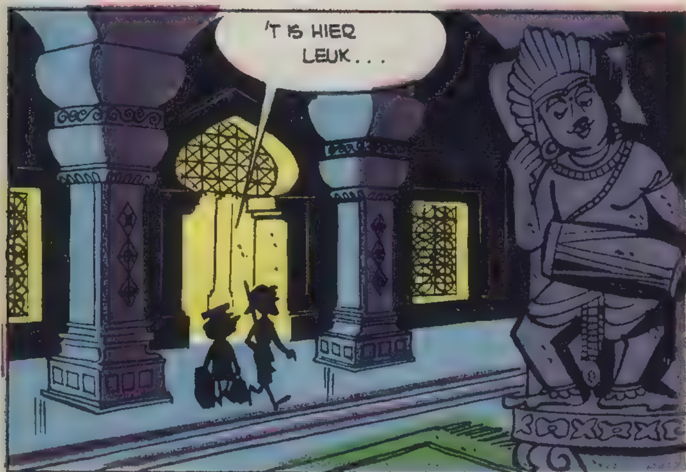
Op het plaatje dat wij vandaag voorstellen zingt Mahalia Jackson : « Tell the world about this » — « For my good fortune » — « He's a light unto my pathway ».

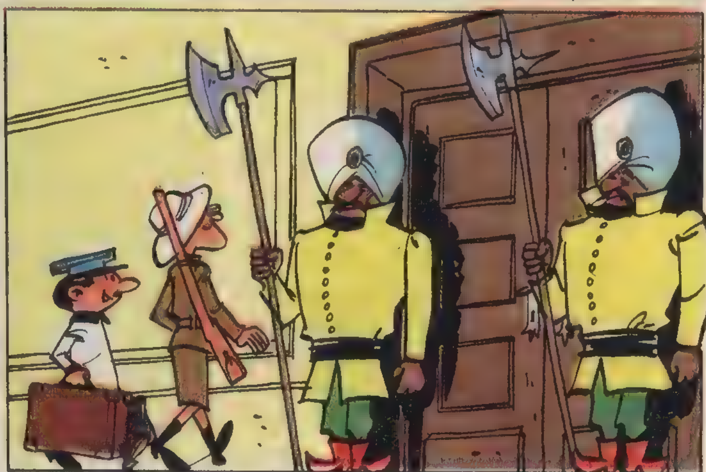
PHILIPS - 45 t.

PECHVOGEL

Na een zeer bewogen reis komen Miss Thompson en Pechvogel i

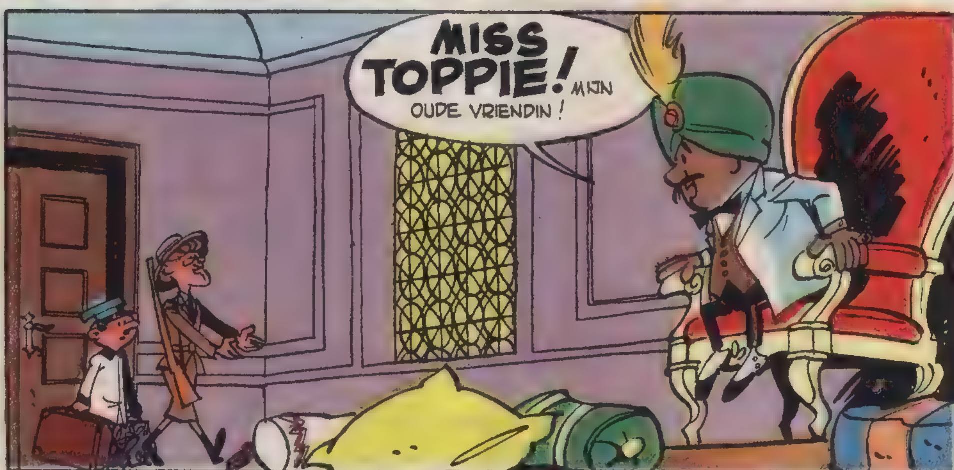

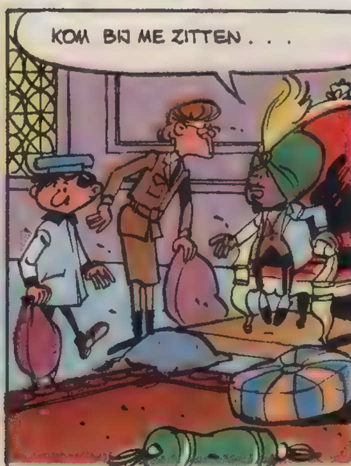

EN DE GROENE TIJGER

TEKENINGEN BERCK
TEKST GOSCINNY

tatah toe. Miss Thompson wil haar vriend de maharadja weerzien...

(Wordt voortgezet.)

Een spionageroman
door André D. Fernez
Geïllustreerd door Ref

IN HET HOL V

TWAALFDE HOOFDSTUK

DE DERDE MAN

DE volgende dag kreeg Jimmy geen enkele kans met Berg te spreken. Om de twee geleerden — zo zei men ten minste — tegen een verdere aanranding te beschermen, stond er nu een gewapende schildwacht in het laboratorium. In werkelijkheid, was dit natuurlijk om hen scherp in het oog te houden. Pas 's avonds in het restaurant, kreeg de Amerikaan eindelijk de mogelijkheid om het contact weer aan te knopen. Onder het voorwendsel een ingewikkeld probleem uit te werken, sloeg hij zijn notitieboekje open en begon met zijn vulpotlood, in morse, een bericht op tafel te tikken. Berg scheen echter niet praatzaam te zijn, integendeel. In plaats van te antwoorden, keek hij Jimmy, schichtig, ja bijna smekend aan. Ongeduldig, herhaalde Stone zijn vraag, doch zonder succes. Hij sloeg de ogen op en staarde verwonderd naar Berg. De trekken verwrongen door angst, fixeerde de fysicus iemand aan het tafeltje links van hen. Jimmy volgde de blik van Berg en herkende Otto Kreitz. Zijn ogen tintelden boven de rand van zijn hoornen bril, die weer op het puntje van zijn neus was gegleden. Op zijn lippen lag een zwakke glimlach.

Zodra hij overtuigd was dat de Amerikaan hem had gezien, vouwde Kreitz een kruiswoordenbladje voor zich uit en haalde een potlood uit zijn zak. Met zijn hoofd op de linker vuist gesteund, begon hij met zijn potlood op het tafelkleed te tikken. Hij tikte op zo een bijzondere manier, dat men het onmogelijk voor een onbewuste uiting van nervositeit kon nemen.

— Bravo voor de vondst! « tikte » de marconist. Niets eenvoudiger dan morse.

Verbijsterd keken Jimmy en Berg elkaar aan. Kreitz wist dus « hoe » zij met elkaar in verbinding bleven. Ongetwijfeld, had hij verschillende van hun geheime gesprekken afgeluisterd. Maar had Schmidt dan niet, in zijn bureau, en in tegenwoordigheid van alle inwoners van Blok 3, verklaard dat de marconist « niet verdacht kon worden »? Wanneer hij daarmee bedoelde, dat Kreitz omwille van zijn fanatisme en zijn loyauteit bij de « zuiveren » werd ingedeeld, was het lot van de twee mannen onherroepelijk bezegeld. Zodra hij uit het restaurant stapte, zou hij natuurlijk hals over kop zijn rapport maken over hetgeen hij net had gehoord. Jimmy zou misschien niet ter dood veroordeeld worden, maar het toezicht waaronder hij nu al stond zou veel strenger worden. Hij zou behandeld worden als een strafarbeider. De toekomst van Berg zag er nog veel somberder uit. Het feit dat hij vrijwilliger was, maakte zijn fout tot verraad. Sinds de aanval verkeerde Schmidt in zulk een vreselijke stemming, dat hij geen ogenblik zou aarzelen om Berg van kant te maken...

Zonder zich verder te bekommeren over het vernietigende effect van zijn morsebericht op de twee technici, liet Kreitz potlood en papier verdwijnen, en begon smakelijk zijn soepvlees te eten. Tot het einde van de maaltijd, nam hij verder geen notitie van zijn buren, maar de kalme zelfzekere houding en de raadselachtige glimlach die om zijn lippen zweefde, maakte hem nog onheilspellender.

Zodra hij klaar was, vouwde hij zorgvuldig zijn servet op, stond op en liep rakelings langs Jimmy naar de uitgang. Een paar passen verder bleef hij staan, draaide zich om en kwam terug. Hij tilde het tafelkleed op en keek onder hun tafeltje waar een detail zijn aandacht scheen te wekken.

— Excuseer, professor, zei hij beleefd tegen Stone, maar ik geloof dat u uw sigaretten hebt laten vallen.

Stomverbaasd stond de Amerikaan op het punt te protesteren, toen iets in de uitdrukking van de geheimzinnige marconist hem tegenhield. Hij beheerste zich, schudde even het hoofd en mompelde :

— Dank u wel.

— Geen dank, professor.

Terwijl Kreitz naar de uitgang van het restaurant liep, bukte Jimmy zich onder tafel. Er lag inderdaad een halfleeg pakje sigaretten. Het waren natuurlijk « Imperials », het énige merk dat in de bunker te koop was, maar zijn eigen pakje was het beslist niet. Hij was er des te zekerder van, daar hij zich plotseling herinnerde op welk meubel van het laboratorium hij zijn eigen pakje, een uur geleden, had laten liggen. De sigaretten waren ook niet van Berg, die nooit rookte.

Stone negeerde de vragende blik van Berg, stopte het pakje in zijn zak en ging verder met eten.

Het incident hinderde hem. Hij wilde er om wedden, dat het pakje Imperials niet onder tafel had gelegen vóór Kreitz er langs was gelopen! Kon men daaruit de conclusie trekken dat de marconist ze daar, in het voorbijgaan, had neergegooid?

Door onrust en ongeduld verteerd, liet hij de helft van zijn eten staan en nam haastig afscheid van de Duitser. Zijn tekort aan eetlust moest maar als excuus dienen...

— Ik voel me niet erg prettig vanavond, zei hij, hardop, zodat de anderen het ook konden horen. Het lijkt me beter dat ik direct naar bed ga. Goedenacht.

Berg had niet eens de moed te antwoorden. Bevend en doodsbleek knikte hij even met het hoofd, terwijl hij met moeite zijn speeksel inslikte. De angst kroop uit al zijn poriën. Hij leek net een gebroken marionet.

★

AN DE LEEUW

Daar hij verbazend op professor von Goettge gelijkt, neemt Jimmy Stone diens plaats in. Voor zijn missie begint, wordt hij gekidnapt door een clandestiene organisatie, gevestigd in een enorme bunker. Erwin Berg stelt hem voor te ontvluchten. Intussen heeft een aanval plaats, die de aanwezigheid van een mysterieuze spion verraadt.

Kreitz had zijn bericht op een dun velletje doorslagpapier geschreven en dit handig in de filterholte van een van de sigaretten verborgen. Hoe verder Jimmy las, des te groter werd zijn ontsteltenis...

« *Kreitz = Moralt, speciale agent Bundeskriminalamt,* stond op het briefje. *Weet sinds 48 uur, door correspondent U.S.A., dat u Jimmy Stone, F.B.I.-bent, en het plan heeft met Berg te ontvluchten. Stel voor samen te werken. Instructies voor actie vindt u iedere morgen achter rechterwastafel, Sanitaire installatie, Blok 3.* »

Voor alle zekerheid, las de Amerikaan het bericht nog eens door, zodat ieder woord in zijn geheugen stond geprent. Hij kauwde het papiertje tot pap en slikte het door, waarna hij de rest van de beschadigde sigaret oprookte. Daar hij verder toch niets meer kon doen, kleedde hij zich uit en ging naar bed.

Jimmy moest toegeven dat hij sinds veertien dagen, wel van de ene verrassing in de andere viel. Al leek iedere nieuwe ontwikkeling van zijn avontuur een ramp, steeds weer kwam er hulp opduiken, uit de meest onverwachte hoeken. Het leek werkelijk of er een aparte god bestond voor geheimagenten...

Toch was alles lang niet duidelijk in het optreden van Kreitz. Waarom, bijvoorbeeld, had de marconist zo lang gewacht voor hij kleur bekende? Hoe was het hem gelukt, Schmidt om de tuin te leiden?

Ongetwijfeld, hadden zijn gaven van toneelspeler hem geholpen. Als de verlegen idioot had hij daar een prachtig nummertje van weggegeven!

Maar aan de andere kant was de baas ook geen kleine jongen. Wanneer hij niet over voldoende bewijzen had beschikt, had hij zeker niet voor de marconist ingestaan. Daar kwam nog een derde, gevaarlijker punt bij: Welke rol had Kreitz in de aanval op galerij 9 gespeeld? Indien hij met het geval niets te maken had, moest men aannemen dat er nog *een vierde man in het spel was.*

Het was om gek te worden!

Jimmy zuchtte en draaide zich om. Al deze nieuwe raadsels ten spijt, kreeg hij voor het eerst weer hoop. Aan het einde van de donkere tunnel die hij blindelings doortastte, zag hij eindelijk een glimpje dat de vrijheid aankondigde...

★

De volgende dagen werd de spanning in Blok 3 steeds groter. Dolgemaakt door de bedreiging die hen boven het hoofd hing, deden de technici en administratieve employees niets anders meer dan elkaar bespioneren. Dit ging niet zonder een paar scherpe woordenwisselingen die bijna op relletjes uitdraaiden.

Jimmy die volkomen buiten dit verborgen drama stond, ging rustig voort met de transcriptie van de notities van Franz von Goettge. Toen de oude fysicus de identiteit van de zogenaamde Kreitz had vernomen, was hij zo blij geweest, dat Jimmy zich verplicht zag een domper op zijn voorbarige vreugde te zetten. Hoe vastberaden de drie mannen ook mochten zijn, er bestond maar weinig kans om de monsterachtige organisatie van Rudolf Schmidt te overwinnen.

Dank zij de geheime mededelingen die hij iedere dag in de sanitaire installatie vond, vernam Jimmy heel wat over zijn collega van de Kriminalamt. Belast met het surveilleren van neo-nazistische activiteiten in Oostenrijk, had Moralt dienst genomen in de bunker, nadat hij voldoende bewijzen van zijn loyauteit had gegeven. Ten eerste had hij zich door laten gaan voor de zoon van een gewezen SS. Daarna was het hem gelukt aan te sluiten bij een bende hakenkruiskladders. Ten slotte was hij zelfs zo ver gegaan, een gevangenisstraf uit te zitten voor deelname aan een verboden bijeenkomst in Wenen...

Toen hij eenmaal in de schuilplaats van Schmidt zat, was hij er in geslaagd het contact met zijn chefs te bewaren. Dit deed hij met behulp van de radio en de onvrijwillige medewerking van het bunkerpersoneel dat in verbinding stond met de buitenwereld.

Hij was het, die de schildwacht van galerij 9 en de dag-marconist bewusteloos had geslagen. Verschillende redenen hadden hem ertoe gedwongen, dit risico te lopen. De eerste reden was: om zich vrij te maken van de verdenkingen die uiteindelijk toch op hem zouden rusten. Hij wist namelijk dat men « buiten » radioberichten had opgevangen die afkomstig waren uit de bunker. Door zogenaamd de slachtoffers te ontdekken, en het alarm te geven, leek hij onschuldig. De tweede reden en bedoeling, was onrust en verwarring te stichten en aldus de mogelijkheid te scheppen zijn plannen uit te voeren. Intussen mochten Jimmy en Berg niet verdacht worden, daarvoor had hij ook gezorgd, door zijn toekomstige medeplichtigen een onaantastbaar alibi te bezorgen.

De laatste reden was: te doen geloven dat de verrader zijn berichten « gewoon » doorzond, terwijl hij in werkelijkheid code gebruikte. Daarom had hij de avond van de aanval, en met behulp van de schakelaar die hij zelf had gemaakt, het eerste gedeelte van zijn bericht, met opzet, aan de controle doorgegeven.

Kreitz maakte geen geheim van zijn vorige activiteiten. Maar daarentegen, gaf hij tekst noch uitleg over de manier waarop hij van plan was uit de bunker te ontvluchten. Stone maakte zich hierover niet druk. De man had nu wel genoeg bewijzen van zijn moed en bevoegdheid gegeven. Hij was te vertrouwen!

★

Zeven dagen na de aanranding op galerij 9, vond Jimmy eindelijk een mededeling waarvan de inhoud op een spoedige actie liet hopen.

« Vraag aan Berg », zo luidde het bericht, « klokslag halfnegen de microfoon in zijn kamer uit te schakelen. Zorg dat je om twintig voor negen in zijn kamer bent. Hindernissen zullen er niet zijn. In het gedeelte van de galerij dat tussen jullie beide deuren ligt, staat er geen schildwacht. Om ongeveer kwart voor negen kom ik zelf. Zullen dan verdere plannen maken. Wacht op mij. Wees verder de hele dag voorzichtig en verwonder je over niets. »

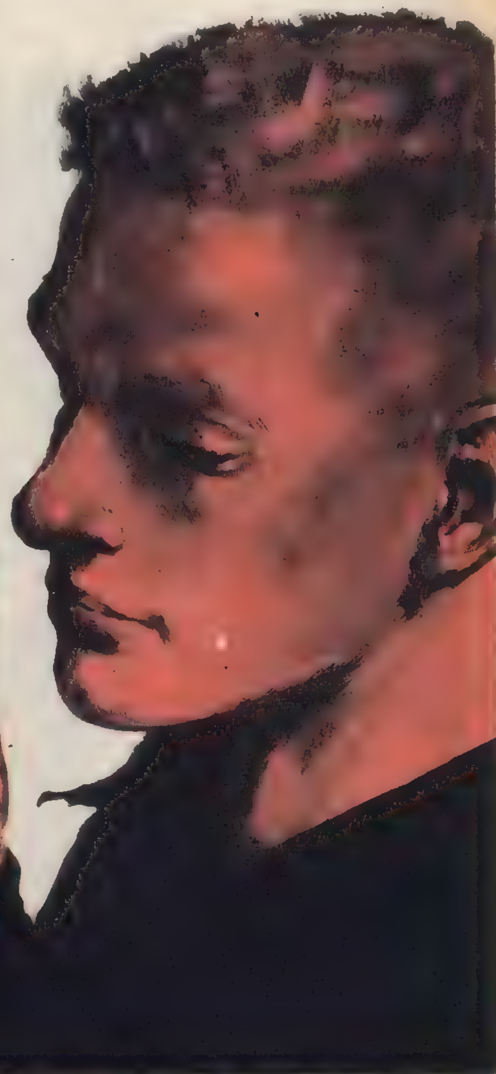
Jimmy die zich in de W.C. had verborgen, om het bericht van Kreitz te ontcijferen, versnipperde het velletje doorslagpapier en spoelde het door. Daarna ging hij naar het laboratorium, waar Berg op hem wachtte.

Naar zijn uiterlijke kalmte te oordelen, kon men niet vermoeden dat hij binnen enkele uren de meest gewaagde slag van zijn loopbaan zou leveren.

Een onderneming waarin er negen kansen op tien bestonden, dat hij het er niet levend af zou brengen...

(Wordt voortgezet.)

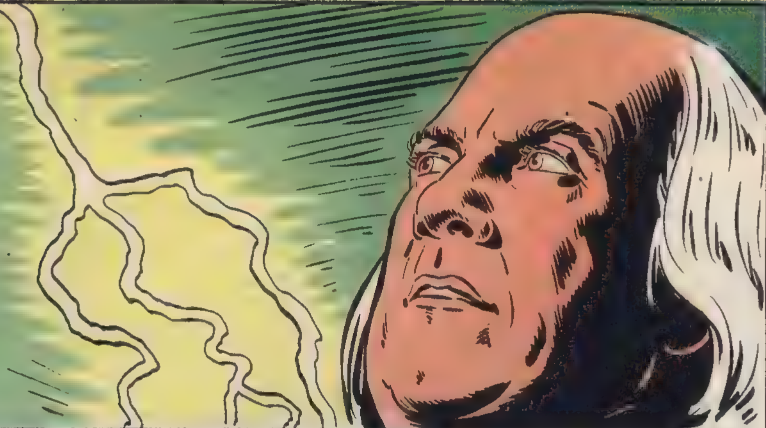

Kreitz had zijn boodschap op een velletje doorslagpapier geschreven en dit handig in de filterholte van een sigaret verborgen.

EEN GENIAAL UITVINDER

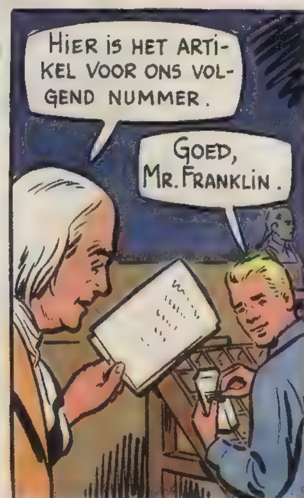
BENJAMIN FRANKLIN

TEKENINGEN : FERNAND CHENEVAL
SCENARIO : YVES DUVAL

WAT EEN HONDENWEER
HA, KIJK! DE BLIKSEM... HOUD DE SLEUTEL IN HET OOG...

EEN VLAM!
GELUKT! ZIE JE DAT?

WILLIAMS, DIT KLEIN EXPERIMENT KAN GROTE GEVOLGEN HEBBEN!
?

HE! WAT IS ER GAANDE?
DE BLIKSEM IS INGESLAGEN BIJ DICKSON. HUN SCHUUR STAAT IN BRAND.

KOM, JONGEN, HELP DIE ONGELUKKIGEN EEN HANDJE!

HA, INDIEN MEN IETS KON VINDEN OM DERGELIJKE ONGELUKKEN TE VERHINDEREN!

EN ENKELE DAGEN LATER...
WAT KNUTSELEN DIE TWEE TOCH DAARBOVEN?
HET IS BESLIST BENJAMIN FRANKLIN DIE WEER EEN NIEUWE UITVINDING HEEFT GEDAAN!

BAAS, IK SNAP HET NIET! DAT DING MOET DUS DE BLIKSEM AANTREKKEN?

DAT WIL ZEGGEN DIE IJZEREN PUNT ZAL DE BLIKSEM, INDIEN HIJ NEERKOMT, LANGS DE METAAL DRAAD NAAR DE GROND TOE LEIDEN.

JE HUIS IS VOORTAAN GEVRIJWAARD VOOR DE BLIKSEM, BENJAMIN?
HEEL JUIST. DAT DING DAAR IS DE BLIKSEMAFLEIDER!
2

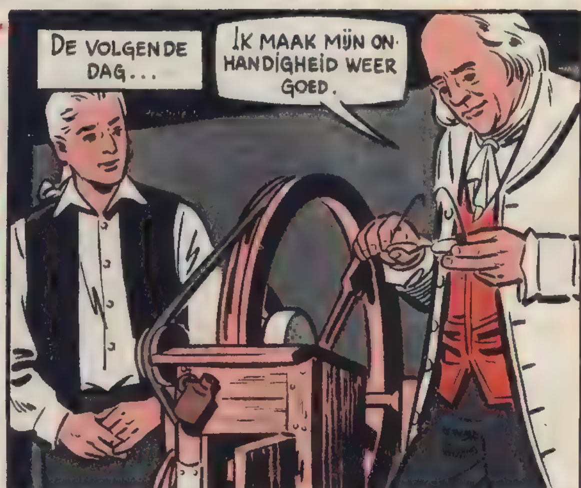

INDIEN DIT WAAR IS, IS JE UITVINDING EEN FORTUIN WAARD. LAAT ZE BREVETEREN!
NEEN HOOR! GOD HEEFT ME DIT IDEE GEGEVEN. IEDEREEN MAG ER VRIJ VAN PROFITEREN!

EN DE BRAVE BENJAMIN FRANKLIN LEGT ZIJN STADSGENOTEN UIT HOE DE ZAAK EIGENLIJK IN MEKAAR ZIT.

EN ALDUS WORDT DE BLIKSEM NAAR DE GROND TOE GELEID EN KAN GEEN SCHADE AANRICHTEN.

HO, WAT BEN IK ONHANDIG!
KLING

VERVELEND! HET IS JUIST MIJN BRIL OM TE LEZEN!

DE VOLGENDE DAG...
IK MAAK MIJN ONHANDIGHEID WEER GOED.

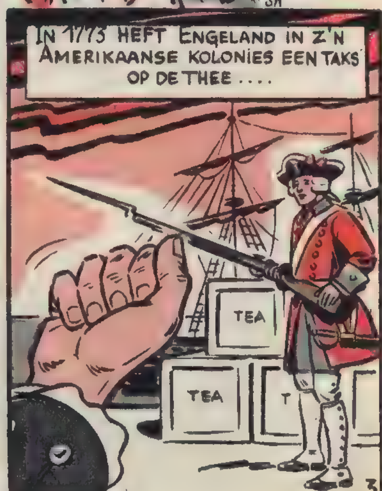

ZIE JE, EEN ONGELUK HEEFT SOMS OOK ZIJN GOEDE KANT.
WAT, JE ZAL GLAZEN DRAGEN DIE IN TWEE ZIJN GEBROKEN?

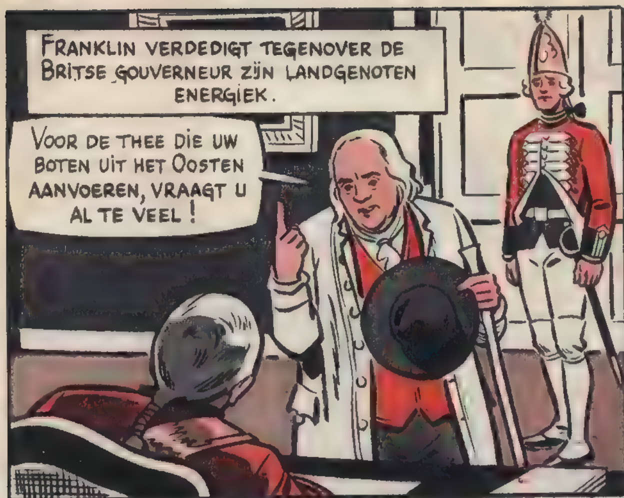

JA, EN HET IS ZEER PRAKTISCH. BOVENAAN DE GLAZEN VOOR BIJZIENDEN, DUS OM VER TE ZIEN, EN ONDER DE GLAZEN VOOR VERZIENDEN, DUS OM VAN DICHTBIJ TE ZIEN.

BENJAMIN FRANKLIN IS WELDRA DE POPULAIRSTE MAN UIT PENNSYLVANIË.

HIJ IS SECRETARIS VAN DE STAD, UITGEVER VAN EEN GROOT DAGBLAD. HIJ PUBLICEERT DE POPULAIRE POOR RICHARD'S ALMANACK. DAARMEE IS ZIJN ROEM ALS SCHRIJVER GEVESTIGD.

PHILADELPHIA ZAL EEN GROTE STAD ZIJN, WANNEER WE DE STRATEN HEBBEN GEPLAVEID EN DE RIOLEN AANGELEGD.

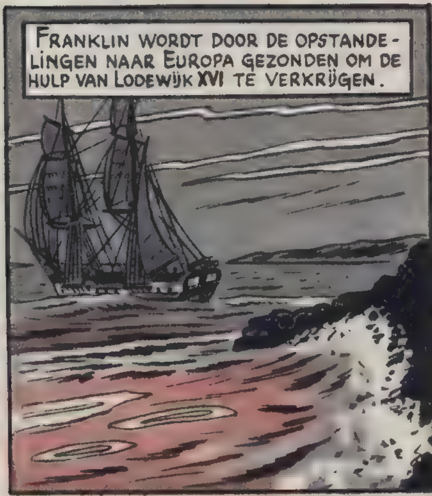

IN 1773 HEFT ENGELAND IN Z'N AMERIKAANSE KOLONIES EEN TAKS OP DE THEE....
TEA
TEA
3

FRANKLIN TRACHTTE TE LEVEN NAAR ZIJN EIGEN WOORDEN: "EENVOUDIG TRACHTEN GOED TE ZIJN EN HET GEZOND VERSTAND TE DOEN ZEGEVIEREN".

BENJAMIN FRANKLIN WAS EEN GROOT MAN.

EINDE

F. CHENEVAL

Volgende week : DIOGENES

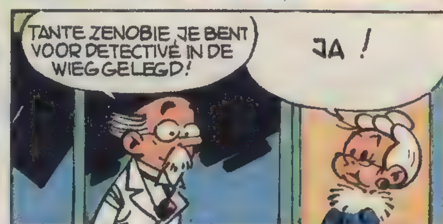
TANTE ZENOBIE LE

Op haar eentje heeft tante Zenobie een klein onderzoek ingesteld en

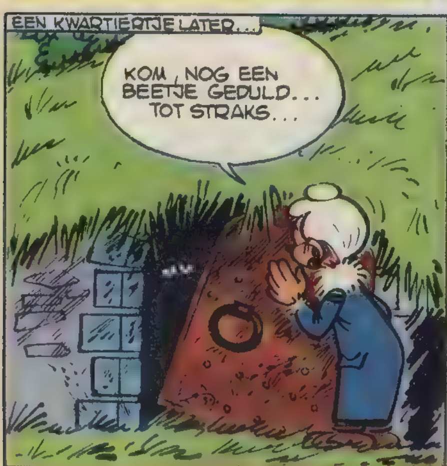

DT HET ONDERZOEK

eeft de dader gevonden: Zij inviteert al haar vrienden voor een fuifje...

DOOR MARECHAL

(Wordt voortgezet.)

NIEUWS... NIEUW

Geschenken van de KUIFJE'S BON

De Aardrijkskunde in kleurfoto's :

België : Deel I : 9 reeksen van 10 chromo's
Deel II : 8 reeksen
Europa : Deel I : 10 reeksen
Deel II : 10 reeksen
plus 3 kaarten-reeksen
Deel III : 10 reeksen
Per reeks : 50 punten

De Geschiedenis van de Wereld :

Deel I : 11 reeksen van 15 chromo's, Per reeks : 50 punten
Deel II : 11 reeksen van 15 chromo's. Per reeks : 50 punten

De KUIFJE'S Chromo's

Vliegtuigen I : 10 reeksen
Vliegtuigen II : 10 reeksen
Luchtschepen : 6 reeksen
Automobiel : 10 reeksen
Zeevaart I : 10 reeksen
Per reeks van 6 chromo's : 100 punten

De Meesterwerken van de Schilderkunst :

16 reeksen van 5 kleurreproducties
Per reeks : 200 punten

De KUIFJE'S portefeuille 200 punten

Abonnement op 5 nummers van het weekblad KUIFJE 500 punten

De Puzzle op hout 500 punten

ALBUMS :

Vliegtuigen I en II - Automobiel - Zeevaart :
Getoileerd : 60 F.
Gecartonneerd : 50 F.
België I en II - Europa I, II en III
Per album : 29 F.
De Meesterwerken van de Schilderkunst. Deel I en II 50 F.
De Geschiedenis van de Wereld. Deel I en II 29 F.

Stuur je bons naar KUIFJE, dienst T, P.-H. Spaaklaan, 1-7, Brussel 7, of ruil ze in de KUIFJE'S WINKEL, zelfde adres. Je kan ze ook ruilen in de warenhuizen A L'INNOVATION.

TOREADOR

De beroemde torero Miguel Cervantez kuierde ergens in Zuidwest Afrika en plotseling stond hij voor een giraffe. Het anders zo lieftallig dier had waarschijnlijk niets op met de torero, want het chargeerde. Dank zij zijn snelle reflexen en zijn soepelheid kon Miguel ontsnappen en in een boom kruipen die gelukkig... zéér hoog was !

TE VEEL

Een kleine vissersboot had benzinepech langsheen de Australische kust. Toen bemerkte de kapitein in de verte een groot tankschip. Dit transporteerde 10.000 ton petroleum... maar had geen enkele kleine kruik benzine aan boord. Tenslotte werd de vissersboot uit de nood gered door een kleine sloep.

NIEUW ALARMSYSTEEM

De bewakers van het museum van Chicago zijn niet tevreden want de directeur heeft vijfhonderd electronische bewakers gekocht. Het is een zeer modern alarmsysteem, dat op de schilderijen wordt vastgehecht en het treedt in werking wanneer men de schilderijen ook maar even aanraakt.

NOORD TEGEN ZUID

In het zuiden van Tanganika worden leeuwenjachten georganiseerd om te trachten de oogst en de huisdieren tegen de leeuwen te beschermen. In het noorden van Tanganika daarentegen is het streng verboden op leeuwen te jagen. Men wil de laatste leeuwen die er nog zijn beschermen.

RIK RINGERS

RAADSEL Nr 35

OPLOSSING

Wolf zei dus dat hij na het vertrek van de groom in slaap was gevallen, dat hij pas gewekt werd door commissaris Van Gelder en Rik Ringers. Dat was een leugen. Inderdaad, om twintig uur had de groom de asbakjes schoon gemaakt. Kijk eens naar het asbakje naast het bed van Serge Wolf. Het is boordevol sigaretteneindjes. Wolf rookte dus na twintig uur en sliep niet.

Het weekblad « KUIFJE » : 15e jaargang; Lombard Uitgaven, P.-H. Spaaklaan, 1-7 (Baraplaats), Brussel 7 — P.C.R. 1909.16 — *Uitg.-Dir. :* Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel 16 — *Heliodruk :* Drukkerij-Heliogr. C. Van Cortenbergh, p.v.b.a, Van Volxemlaan, 290-292, Brussel 19.

NEDERLAND : 75 cent. — Abonnement : ƒ 7.— per kwartaal. KUIFJE-HOLLAND : Doklaan, 129, Rotterdam (Zuid). Tel. 170.965 - Giro 655.389.

Canada : 20 cents. — Buitenland : 12 F.

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND :

Congo : KUIFJE CONGO - P.B. 740, Stanleystad.
Frankrijk : DARGAUD S. A., 31, rue du Louvre, Paris 2e.
Zwitserland : INTERPRESS S. A., 1, rue Beau-Séjour. Lausanne.
Canada : PERIODICA inc. 5090, av. Papineau, Montréal 34 (Qué)

ABONNEMENTSTARIEF

	België	*Nederland.*	*Canada.*	*Buitenland.*
3 maanden	120.— F.	ƒ 7.—	$ 2.50	130.— F.
6 maanden	230.— F.	ƒ 14.—	$ 5.—	260.— F.
1 jaar ...	450.— F.	ƒ 28.—	$ 9.—	520.— F.

PUBLICITEIT publi art* Tel: 22.56.00 21-7-60

WIE KUIFJE LEEST WEET MEER !

Nog een paar interessante dingen over

BENJAMIN FRANKLIN

De dertien horizontale witte en rode stroken van de Amerikaanse vlag stellen de dertien staten voor die op 4 juli 1776 te Philadelphia de onafhankelijkheid van de Verenigde Staten uitriepen. Je weet wel dat de Verenigde Staten voordien een kolonie waren van Engeland.

De dertien staten waren : Massachusetts, New Hampshire, Connecticut, Rhode Island, New Jersey, Maryland, New York, Pennsylvanië, Delaware, Virginië, Noord Carolina en Zuid Carolina, en Georgië.

In de bovenste hoek van de vlag, nabij de vlaggestok een blauw vierkant met witte sterren. Iedere ster betekent een staat van de Verenigde Staten. Er zijn er op dit ogenblik vijftig. De laatste staten die aangehecht werden zijn Oklahoma in 1907, New Mexico en Arizona in 1912, Alaska en Hawaï in 1959. Bij deze vijftig staten moet men het district Columbia toevoegen. Het is een enclave die de stad Washington omvat. Washington is de federale hoofdstad en hoort tot geen enkele staat toe.

De openlijke opstand tegen Engeland brak uit in april 1775.

LEES VOLGENDE WEEK IN KUIFJE :

- Onze grote reportage : Een schip wordt te water gelaten.
- Een brief uit Zweden.
- Een interessant artikel voor al de lijnvissers.
- Een raadsel van Rik Ringers en al je geliefkoosde tekenverhalen !

JE GAAT MET VAKANTIE...
WIL JE JE BLAD ONTVANGEN, LEES DIT AANDACHTIG :

INDIEN JE GEABONNEERD BENT : Geef je ONS ACHT DAGEN VOOR je vertrek je naam, je adres, het nummer van je abonnement. Bovendien geef je ons je vakantieadres evenals het begin en het einde van je verblijf aldaar.

INDIEN JE NIET GEABONNEERD bent : Geef je ons dezelfde inlichtingen, maar je voegt 10 F in postzegels per gewenst nummer bij. Buitenland : 12 F.

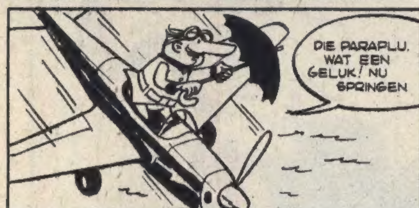
Het standbeeldeneiland

Parein

WORDT VOORTGEZET

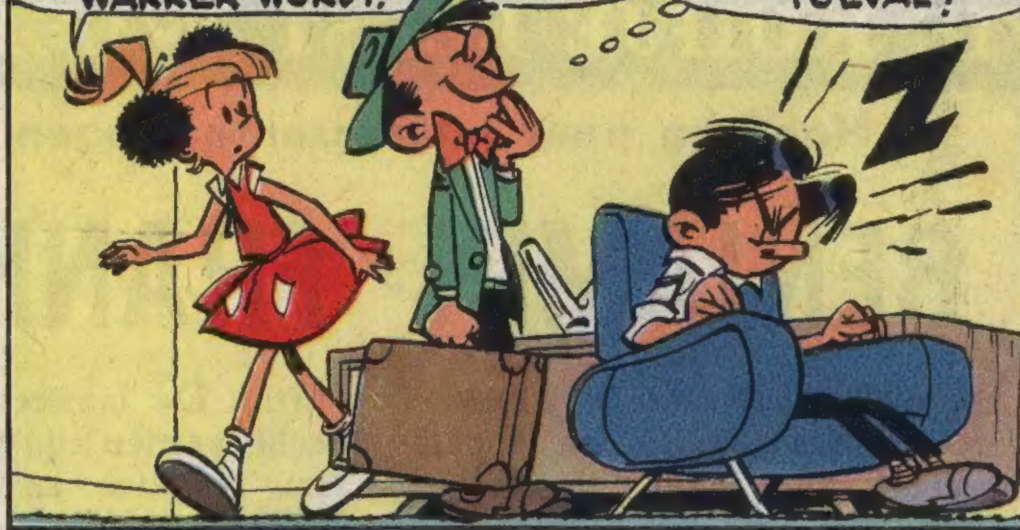

TON en TINNEKE

DE LACHENDE VOET

Je lacht tranen met de avonturen van Ton en Tinneke in het album : 60 AVONTUREN VAN TON EN TINNEKE.